

சொல்லினால் ஒரு மாணிக்க

மாணிக்க

எஸ். சுவர்ணகாஜை

எஸ்வர்ணால் ஒடு மார்கை

எஸ்.விவலிங்கராஜா

வெள்ளிடு

வானிமுக்கல் பதீப்பகம்

திருச்செந்தேவல்

2003

விளாவில்லால் ஒரு மானிக
கவிதைத் தொகுப்பு

ஆசிரியர்:	கலாந்தி எஸ். சிவலிங்கராஜா
யதியுரிமை:	ஆசிரியருக்கு
முதற்யதியு:	வைகாசி 2003
வெளியீடு:	வான்முகில் பதிப்பகம், மின்னையார் வீதி, திருநெல்வேலி.
வழவகையிடு:	ஹரிஹணன் பிறிஸ்டோர்ஸ்,
அசையதியு:	424, காங்கேசன்துறை சாலை, யாழ்ப்பாணம்.
அடிமை:	சனாதனன்
பக்கங்கள்:	70 பக்கங்கள்
விலை:	115/-

Sollināl oru mālikai
a collection of poems

by	: Dr.S.Sivalingarajah-
©	: author
First edition	: May 2003
Publishers	: Vanmuhil, Thirunelveliy.
Layout & Printing	: Harikanan Printers 424, K.K.S Road, Jaffna.
Cover	: Sanāthanam
Pages	: 70 pages
Price	: 115/-

சமர்ப்பணம்

சொல்லி னாற் கவி மாளிகை கட்டினான்
சுடர்வி ளக்குகள் சிற்சில ஏற்றினான்
வெல்ல ளாம்உல கைத் தமி ழால் என்ற
வேதம் ஒதிய பண்டித னாம் க.வி
கல்வி மான்களும் கண்டு வி யந்திடக்
காட்டி னான் புது இலக்கண நுப்பங்கள் - அந்த
வல்ல மைதனை வாழ்த்தி வணங்கி நான்
வைத்த னன் இந் நூல் அவன் தாளினில்

என் தமிழாசான்
பண்டிதர் க.வீரகத்தீக்கு.

శివముఖం

సంగ్రహాల అభివృద్ధి కొనిపోతాడ
ప్రపంచము లేచిపోతాడ నీలింప
ప్రథమంగా సుధాకుల వాజుకు అంచుల
బోధించాడ అప్పటిన ప్రాణిల అంచుల
ప్రాణిల అప్పటిన ప్రాణిల అంచుల
ప్రాణిల నీలింప ప్రాణిల అంచుల
ప్రాణిల - ప్రాణిల ప్రాణిల నీలింప అంచుల
ప్రాణిల నీలింప ప్రాణిల ప్రాణిల అంచుల
ప్రాణిల నీలింప ప్రాణిల అంచుల అంచుల

ప్రాణిల నీలింప అంచుల
ప్రాణిల నీలింప అంచుల

என்னுரை

எனது பள்ளியில் பராயத்திலே பாரதி, பாரதிதாசன், மகாகவி, முருகையன், நீலாவணன், யாழிப்பாணன், அல்வாடியர் செல்லையா, நாவற்குழியூர் நடராசன், பரமஹம்சதாஸன், முதலானோரின் கவிதைகளை இரசித்துப் படித்த பழக்கத்தினாலோ என்னவோ கவிதை எழுதும் ஆர்வம் என்னுள் உருவாகியது. இந்த ஆர்வத்திற்கு நான் பிறந்த கிராமமான கரவெட்டுயின் இயற்கைச்சூழலும் அக்கிராம மக்களின் நாட்டார்களை, பண்பாட்டுக்கோலங்களும் தீரிபோட்டு வளர்த்தன. இதனால் கவிதை என்ற எண்ணத்தில் என்னென்னமோ எல்லாம் எழுதினேன். அவற்றை என் நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக்காட்டி மகிழ்வேன். அவ்வப்போது தீனகரன், வீர கெ சாரி, ஈழ நாடு, சிந்தா மணி முதலான பத்திரிகைகளுக்கும் கவிதைகள் எழுதி அனுப்பினேன். அனுப்பியவற்றைச் சில கவிதைகள் பிரசுரமாகின. கவிதை எழுத வேண்டுமென்ற உந்துதலினால் நான் எழுதிவைத்த கவிதைகள் பல எனது கவனக் குறைவாலும் எனது வீட்டுச் சூழ்நிலையாலும் தவறியில்லோயின.

க.பொ.த. சித்தியெய்தியின் “வேலைக்கு வைத்த விண்ணப்பமல்லாம் வெறுங்களவாய் முலைக்கு முலை முடைநாறு”ப் பண்டிதர் க.வீரகத்தியினால் ‘பரோபகாரமாக’ நடத்தப்பட்ட வாணிகலைக்கழகத்திலே சேர்ந்து பண்டிதர், சைவப்புலவர் பரீட்சைகளுக்காகப் படித்தேன். பண்டிதர் க.வீரகத்தியிடம் சென்றதன் வின்னர் தான் சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம், நந்திக்கலம்பகம், கலிங்கத்துப்பரணி, முதலான இலக்கியங்களின் சுவை எனக்குப் பிடிப்பத் தொடங்கியது. பாடத்திட்டத்தின் முக்கிய பகுதிகளான இலக்கணம், இலக்கியம், சைய்யுளியற்றல் முதலிய பகுதிகளைப் பண்டிதர் க.வீர அவர்களே கற்பித்தார்கள்.

க.வி.யாப்பு - அணி கற்பிக்கின்றபோது உதாரணத்திற்குக் காட்டிய கவிதைகள் தமிழின் உச்சமான கவிதைகள் என்பதைப் பின்னர் தான் என்னால் உணரமுடிந்தது. சில உதாரணச் செய்யுள்களைத்தானாகவே இயற்றிக் கற்பிய்தும் உண்டு.

யாப்புக் கற்பிக்கும் பொழுது பாட்டெழுதப் பழக்குவதும் அவரது பண்பாகும். ஒர் சுற்றுடையேயோ, அல்லது முதலடியேயோ தந்து பாட்டெழுதும் படி கவறுவார். நான் எழுதிக்காட்டும் கவிதைகளில் அதீகம் மிகழுகள் இருப்பதில்லை. ஒசை ஒழுங்குக்குப் பழக்கப்பட்டி ருந்தமையால் அது சாத்தியப்பட்டது போலும்.

தொழில் ஏது மின்றிச் 'சும்மா' இருந்த நாட்களிலே கவியரங்கு, பட்டிமன்றம், இலக்கியப்பேச்சு என்றே எனது பொழுதுகள் போயின. கவிஞர்கள் சில்லையூர்ச் செல்வராசன், முருகையன், காரைசுந்தரம்பிள்ளை த.நாகராஜன் கரவைக்கீழார், எம்.ஏ.நுஃமான் முதலானவர்களின் தலைமையின் கீழ் கவியங்குகளிற் பங்கு பற்றி இருக்கின்றேன். அக்கவியரங்கக் கவிதை களையும் பேணிப் பாதுகாத்துக் கொள்ளாமல் கை வந்திழவிட்டமையை எண்ணிக் கழிவிரக்கப்படுவதலால் வேறு என்ன செய்ய முடியும். போன்று போன்று தான்.

பல்கலைக்கழகத்திலே மாணவனாக இருக்கும் போது அடிக்கடி நிகழும் கவியரங்குகளிலே பங்கு பற்றுவேன். எனது ஒருசாலை மாணவர்களான வ.ஜ.ச. ஜெயாலன், அகளங்கள் (ந.தர்மராஜா) முல்லையூரான் முதலியோருடன் நானும் கவியரங்கேறுவேன். ஒருநாள் நடந்த கவியரங்கு முடிந்ததும் போசிரியர் கைலாசபதி என்னை அழைத்து எனது கவிதையை வாங்கிப் படித்துத் திருத்தங்களும் செய்து தந்துவிட்டு “நீ கொஞ்ம் முயற்சித்தால் உனக்குக் கவிதை வரும்” என்று கவறிச்சென்றார். அவரின் ஆலோசனைப் படி நான் தொடர்ந்து எழுதவில்லையே.

கவிதை எழுதும் உந்துதவினாலன்றித் தேவை நோக்கி எழுதிய சில கவிதைகள் என்னிடம் இருந்தன. ஒரு நாள் கவிஞர் சோ.பத்மநாதனுடன் உறையாடும் பொழுது நான் எழுதிய கவிதைகளுள் தொலையொது இருந்த சில கவிதைகளை அவருக்குக் காட்டினேன். அவர் அவற்றைப் படித்துப் பார்த்துச் சில திருத்தங்களையும் செய்து தந்து, இவற்றை ஒரு தொகுதியாக வெளியிட்டால் நல்லது என்ற ஆலோசனையையும் வழங்கினார். சோ.ப.வையும், சோ.ப.வின் கவிதைகளையும் ஒருங்கே இரசியவன் என்பதனால், அவரின் ஆலோசனையைச் சிரமேற்கொண்டேன். எனது வேண்டுகோளை ஏற்றுப் பல்வேறு வேலைகளுக்கு மத்தியிலும் சிறப்பானதோர் அறிமுகவு ரையை எழுதியுதவினார். கவிஞருடைய ஊக்கமும் உந்துதலும் உதவியுமே இச் சிறுதொகுதி வரக் காரணமாகும். அவருக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் என்றும் உரியன.

இத் தொகுதியின் அட்டைப் படத்தை அழகுற அமைத்துத் தந்த நுண்கலைத்துறை விரிவுரையாளர் சனாதனன் ஜீவாத்தினம் ஜயதீஸ் இருவருக்கும் என்றும் மறவா நன்றிகள் உரியன.

ஹரிஹனன் பிறிண்டேர்ஸ் உரிமையாளர் ராஜ்குமாருக்கும், மற்றும் ஊழியர்களுக்கும் மிகுந்த நன்றியுடையேன். என்னை என்றும் ஆற்றுப் படுத்தும் பரம் பொருளுக்கும் என்னை விமர்சித்து நெறிப்படுத்தும் மனைவி, மின்னைகளுக்கும் என் நன்றிகள்.

எஸ்.சிவலிங்கராஜா

‘ஹி வித்யா’
மின்னையார் வீதி,
திருநெல்வேலி.

05.05.2003.

அற்முகம்

கவிதை கலைகளுள் மிகப் பழையமையானது. மொழி எவ்வளவு பழையமையானதோ, அவ்வளவு பழையமையானது கவிதை. பண்பாத மனிதன் கவிதை பாடியிருக்கிறான். மெத்தப் படித்தவனும் கவிதை பாடியிருக்கிறான். கவிதையின் வேரைத் தேடுபவர்கள் வேத ரிஷிகளின் மந்திரங்களில் அதைக் காண்பார்கள்; ஆயிரிக்க பூர்வ குடிகள் செய்யும் சடங்குகளில் அதைக் கேட்பார்கள்.

கவிதை என்பது தான் என்ன? வரைவிலக்கணம் கறும் படி வற்புறுத்தப்பட்ட போது Robert Frost “கவிஞர்கள் எழுதுவது கவிதை” என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொண்டாராம். ஆனால் வேறுபலர் கவிதைக்கு இலக்கணம் சொல்ல முயன்றிருக்கிறார்கள்.

“குழம்பிய உணர்வுகளின் தெளிந்த வெளிப்பாடு” என்று W.H. Auden கூற,

“நிலவு எழுந்து வருவது போல சந்துழியின்றி வரவேண்டும் கவிதை” என்பார் Archibald Macleish கம்பனோ,

“புனியினுக் கணியாய் ஆன்ற பொருள் தந்து புலத்திற்றாகி அவியக்த்துறைகள் தாங்கி ஜந்தினை நெறியளாவி சுவியுறத் தெளிந்து தண்ணொன்றாமுக்கமும் தழுவியது” கவி என்பான்.

‘கவிதை என்பது மிகையினால் எம்மை வியப்புக் குள் ஆழ்த்துவது என்ற Keats இன் கருத்துக்கும்

“பாடினைப் போல் ஆச்சரியம் பார் முழுதும் ஒல்கலையா” என்ற பாரதியின் பிரகடனத்துக்கும் வேறுபாடில்லை.

கவிதை ஒசையோடு மிரிக்கமுடியாத சம்பந்தம் கொண்டது. “பாவானது பறந்து பட்டுச் செல்வதோர் ஒசை” எனப் பேராசிரியர் சொன்னதை மறந்தாலும், “ஒசை தரும் இன்பம் உவமையிலா இன்பமன்றோ” என்ற பாரதியின் வியப்புரையை ஒதுக்க முடியுமா?

ஆதீக்கவிதை மந்திரங்கமாய் இருந்தமை முன்னரே சுட்ப்பட்டது. மந்திரம் என்பது முழுக்க முழுக்க ஒசை மயப்பட்டதன்றோ? உண்மை இதுவாக, கவிதையை யாப்பு என்ற சிறைக்குள் இருந்து - அதனால் ஒசையிலிருந்து விடுவித்து விட்டோம் என்று புதுக்கவிவாணர்கள் சொல்வது எவ்வளவு தூரம் உண்மையென்று சிந்திக்க வேண்டும். தமிழ்க் கவிதைக்கு யாப்பு ஒரு தளை - ஒரு விலங்கு என்று அங்கலாப்பவர்களிடம் ஒரு கேள்வி கேட்கத் தோன்றுகிறது;

எங்கள் தாலாட்டும் ஒப்பாரியும் படிப்பறிவில்லாத பாமர்கள் புனைந்தவை அல்லவா? அவை யாப்பமைத் தடையனவல்லவா? அவற்றை ‘இட்டுக்கட்டிய’ பேறியா இப்பாமர்க்கு யாப்பிலக்கணம் கற்பித்தவர் யார்?

இப்பொழுது கவிதை வாய்விட்டுப் படிக்கப்படு வதில்லையென்றும், அச்சமைப்பு முறைமையால், கவிதை காதுக்குரியதாக இனியுமில்லை, கட்புலமாகிவிட்டது என்றும் ஒரு கருத்தும் முன்வைக்கப்படுகிறது. தாளில் கவிதை அச்சிடப்பட்டிருந்தாலும், அதை ஒருவர் மௌனமாகத்தான் வாசித்தாலும் - கவிதையோடு வாசகன் கொண்ட பரிச்சயத்தால் -அவன் மனச் செவிக்குள் அக்கவிதையின் ஒசை கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். அப்படிக்கேட்காவிட்டால் அவன் கவிதையோடு ஒன்றவில்லை என்று பொருள்.

அதிர்ஷ்டவசமாக ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை பேச்சோடு சூரிய வரி த்துக் கொண்டுள்ளது. இப்பேச்சோடு என்பதென்ன? உரையாடலின் தொனியில் கவிதையை அமைய்து எனலாம்.

'பத்தானதே, மணி அப்பா வருவார் என்று பார்த்திருந்த கண்மணியாள் போய்த்துங்கி விட்டாள்'¹

'உன்னால் அதுமுடியும் என்கிறதோ உன்னமெதான்
கொம்மா விடாவே?'²

என்பனவற்றை உதாரணங்காட்டலாம். பேச்சோடு சௌகரையை வாலாயப்படுத்திக் கொண்ட மஹாகவி, நீலாவணன், சில்லையூர் செல்வராசன், முருகையன் முதலிய ஈழத்துக் கவிஞர்கள் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியீட்டியுள்ளனர்.

சாதாரண மொழி வேறு, கவிதைமொழி வேறு தகவல் யிரிமாறுவதற்குப் பயன்படும் சாதாரண மொழி ஒற்றைப் பரிமாணம் உடையது. ஆனால் கவிதை மொழி பல்யிரிமாணம் உடையது. கவிதையை உருத்து வாசிக்கும் போதே நாம் அதற்கென்று ஒரு குரலை - தொனியைத் தெரிந்தெடுக்கிறோம். 'மானிட வாய்க்கு ஏதோ விதத்தில் மேம்பட்டு நின்றுதான் கவிதை பேசுகிறது' என்று Ben Jonson சொல்லியிருக்கிறார்.

வழிமையாக நாம் பயன்படுத்தும் மொழி தருக்க ரீதியானது; அறிவு பூர்வமானது, ஆனால் கவிதைமொழி

1. மஹாகவி, வள்ளி, வரதர் வெளியீடு, 1955, பக்.17.

2. மஹாகவி, கோடை, கவிஞர்வாசகர் சங்க வெளியீடு, 1970, பக்.37.

ஆக இருந்து கொண்டும் அதிகபட்ச பொருளை
உணர்த்திவிடும்.

“செந்தழவின் சாற்றையிழிந்து செழுஞ்சீதச்

சந்தனமென்றாலோ தடவினார்”¹

என்பதோ,

“சூருக்கு விழுந்த கடல் தவழுகிறது”²
என்பதோ,

“புனைக்காலால் நடந்து புகார்வகுகிறது”³
என்பதோ nonsense அன்றி வேறூன்ற?

“தலை சிறந்த சொற்களைத் தலை சிறந்த ஒழுங்கீல்
அமைப்பது தான் கவிதை’ என்று Coleridge சொன்னதை
இக்காலத்தில் யாரும் வரிதுபடுத்துவதில்லை. ஆனால்
அக்கற்றில் ஓர் உண்மை யாதிந்துள்ளது. ஒரு சொல்
கவிதையில் உரிய இடத்தில் அமையும் போது அதற்கு
அசாதாரண வலு வந்துவிடுகிறது. ஒரு மகாகவி தம்மை
இடமறிந்து வைப்பதனால் தமக்கு வலுவும் பாலிவும்
வாய்க்கும் எனநம்பி சொற்கள் அவன்முன் நின்று
இருக்குமாம்

“எனவைந்தீ எனவைந்தீ என்பதங்கள்

இடையிடையின் றிரந்து வேண்டும்

இனிவைப்பாம் இனிவைப்பாம் பொறுத்திடுமின்

என்று கூறி.....”⁴

1 நந்திக்கலம்பகம்

2 Tennyson, The Eagle, மா.வ: சோ.ப

3 Sandburg Carl, Fog, மா.வ: சோ.ப

4. உ.வே.சா, ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை சரித்திரம்
சென்னையாடணம், வியர்ட்டி அச்சுக்கவடம், 1938,
பக் உருநு.

இதனாலோ என்னவோ, சொல்லை மந்திரமாக,
அஸ்திரமாகக் கவிஞர்கள் கொண்டாடுகிறார்கள்.

“சொல்லாக்கும் கடியவேகச் சூடுசுரம்”¹

“வில்லினால் தூரப்பாரிதீவ் வெஞ்சுரம் என வியக்கும்

சொல்லினால் வெட்டுமுனிவரோ தூண்டினர் என்னும்”²

“நல்லியற் கவிஞர் நாவில் பொருள் குறித்தமரந்த நாமச்

சொல்லென காகுத்தன் பகழி”³

“சொல் ஒன்று வேண்டும்—தேவ

சத்திகளை நம் முன்னேநிலைபெறச் செய்யும்

சொல் வேண்டும்”⁴

ஹாம்லெற் நாடகத்தில் ஒரு கட்டம்

பொரோனியஸ்:என்ன வாசிக்கிறீர்கள், பிரு?

ஹாம்லெற்:சொற்கள், சொற்கள், சொற்கள்!

யோவான் அருளிய சுவிசேஷம் இப்பாடுத் தொடங்குகிறது;

“ஆதியிலே சொல் இருந்தது; அந்தச் சொல்

இறைவனிடத்திலிருந்தது; அந்தச் சொல்

இறைவனாய் இருந்தது”⁵

1. கம்பன், தாடகைவதைப்பாலம், பா.50, சென்னைக் கம்பன் குழுமம், 1984.

2. மேலது, வாலிவதைப்பாலம், பா 73,

3. மேலது, கும்பகுணன் வகைப்பாலம், பா 22

4. பாரதி, மகாகவி பாரதி கவிதைகள், சத்தி 1959, பக் 192

5. Shakespeare, Hamlet, Act II. Sc II 190-9.

6. யோவான், விலிலியம் I. 1.

சொல்லினால் ஒரு மாளிகை எழுப்பியுள்ளார் கவிஞர் சிவலிங்கராசா. கவிதைக்குரிய சிறப்பியல்புகளாக நான் மேலேகுறிப்பிட்டுள்ள பல அம்சங்களை இக்கவிதைகளிற் காணலாம். இவற்றுள் தலையாயது கவிஞருடைய மொழியாட்சி.

“சந்தனத்தின் மேலே சாத்தியதோர் குங்குமத்தில்
யாங்கும் கவின் கலையின் பொலிவு கொலுவிருக்கும்”

“நீறிருந்த நெற்றி நிலவெறித்த குங்குமத்தை
நூறுதும் உள்ளும் உளம்”

என்பன இதற்கு உதாரணங்கள். இந்த வீச்சுக்குக் காரணம் செந்வெறிப்பாங்கான சொல்லாட்சி மட்டுமல்ல; தமிழ் மறுபு வழிப்பட்ட கவிதை ஒட்டமும் தான். இது ஒரு பரிமாணம்.

சிவலிங்கராசாவின் கவியரங்கக் கவிதைகளில் பேச்சு வழக்கும் பேச்சோசையும் இழைந்து கொள்கின்றன.

“மண்ணொண்ணைப் பேடி மா, பருட்டுச் சீனியிகைவ
கண்ணாலும் காணாமல் கடைகளொலாம் தான்பேடி
உண்ணானை நானும் உடல் அலுத்து வீடுவரப்
பண்ணோடுசையும் பாட்டெனக்கு வந்திமோ?”

“நானும் அவனும் நடுத்தரங்குவச் சொந்தம் தான்
நஞ்சைக் கொடுத்து நிமிர்த்திச் சபிக்கிளைலே
கொஞ்சவிறகைக் கொண்டுவந்து தந்திடுவான்
அவன்
வயிற்று நந்ருப்பைத் தணித்த தீருப்தியிலே
என் வீட்டுப்புகைகக்கீச் சூடுத்றும்...”

போரால் சீரழிந்த நம் வாழ்வை இக்காலப் பேச்சு வழக்கில் சித்திரிக்கிறார் கவிஞர். ஆம், இலக்கியம்

காலத்தின் கண்ணாடியாகிறது.

இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகளில் கணிசமானவை பக்தியாக்கள். தமிழழப் பொறுத்தவரை, புதுமையித்தன் சொன்னதுபோல், கவிஞர்கள் எல்லாரும் பத்தர்களாய் இருந்ததில் வியப்படைய ஒன்றுமில்லை. வாழையடி வாழையென வந்த இத்திருக்கூட்டத்தில் நாவுக்கரசரும் இருப்பார், பாரதியும் இருப்பார், சிவலிங்கராசாவும் இருப்பார். முற்போக்கோ, பிற்போக்கோ சாமி கும்பிடுவது கும்பிடாததில் இல்லை. எது கவிஞரைச் சிலிர்க்க வைக்கிறதோ அது பற்றி அவன் பாடுவான். அது காக்ககச்சிறகின் கரிய நிறமுமாகலாம்; கத்தரித் தோட்டத்து வெருளியுமாகலாம். சிவலிங்கராசா அடைந்த சிலிப்பு.

“அலைவுந்து கால்கழுவும் அய்மையே உன்னைச் சிலையென்று யார்சால்லு வார்?”

“உள்ளச் சுமையை உளைவுகளை
உனது வாசல் தனிலிறக்கி
எள்ளத் தனையும் இடரின்றி
இருக்க ஆசைய்டுகின்றேன்!”

“பூர்க்கதவைப் பூட்டனர் போய்விட்டார் ஜயர்
புசுனைகள் செய்வேன் நான் பூசலார் போலே
மறக்க முடி யா அகத்து மண்பத்தி னுள்ளே
மற்றவர்கள் காணாத மனக்கதவி னுடே
உறக்கமின்றிப் பார்த்திருப்பேன் உன்பெயரை ஒதீ”

என்ற பாக்களில் பொங்கிப் பிரவகிக்கிறது.

1961. தீனகரன் ஆசிரிய பீடத்தில் கைலாசபதி.
அக்காலத்தில் நான் தீனகரனில் எழுதுவதுண்டு.

செப்பரம்பர் ஒனும் தீகதி அவரைச் சந்தித்தேன். “ஜே ஸே, பாரதி தினத்துக்கு ஒரு கவிதை தாரும்; நாளைக்கே வேணும்!” நானும் அன்றிரவே எழுதி அடுத்தநாள் பகல் கையளித்தேன். யாத்தார்; தலையசைத்தார்; சொன்னார். “Poetry made to order” என்பது ஒரு வகை. ஒரு குறிப்பிட்ட தேவைக்கு எழுதுவதற்குள்ளான் சிலது தேறும்!” சிவலிங்கராசா எழுதியுள்ளவை பெரும்பாலும் “Poetry made to order” தாம்.

சிவலிங்கராசாவுக்கு நட்புரிமையோடு சொல்வதொன்றுண்டு. எந்தக் கலையும் தீட்டத் தீட்டத்தான், நோன்ட நோன்டத்தான் மெருகேறும். கவியரங்கம் என்றும் வாழ்த்து என்றும், அஞ்சலி என்றும் நீங்கள் இயற்றியவை உங்களுக்குள் இருக்கும் கவிஞரை அடையாளம் காட்டுகின்றன. அறிவுப்புத்தீல் உங்களுக்கு ஒர் இடம் உண்டு. ஆனால் உங்களுக்குள் இருக்கும் கவிஞரை academician அடுத்துச் செல்லாது பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அதற்கு நீங்கள் எழுத்தை, சிருஷ்டியை ஒரு தவமாக, யோகமாகக் கொள்ள வேண்டும். தொடர்ந்து எழுத வேண்டும். இஃது அறிவுறையல்ல; வேண்டுகோள்!

“ஏறக்கு”
ஸார்பதி வீதி.
கொக்குவில்.
2003.05.05

கவிஞர் சோ. பத்மநாதன்.

ஓய்வுபற்ற அநிபர்

பராவி ஆசிரிய கராசாலை.

நாவிழுப்பு நாநப்பதுபி (2)

நெடுயா நெடிப்பி நெடுப்புப்பா (2)

பொருளடக்கம்

1) கருணை மழை	01
2) வாழ்வளிக்கும் வள்ளல்	04
3) ஆடிவரும் தோகைமயில்	08
4) உன்னைப்பணிந்து	09
5) சுமைதாங்கி	11
6) பேரழகு காண்பேன்	13
7) சிலையென்று யார்சொல்லுவார்	14
8) திருக்குறளும் இளைஞர்களும்	16
9) எங்கே கலையிருக்கும்	19
10) நமக்குத்தொழில் கவிதை	24
11) புத்துலகை நோக்கி...	29
12) புத்தாண்டுக் கவியரங்கு	34
13) பாரதியும் பெண்மையும்	36
14) கலைத்துராதன்	40
15) பேராயர் வாழ்க பெரிது	42
16) சிற்பமாம் கவிதையாலே சிறைவைத்தாய்	44
17) நீ திரும்பி வந்திடுக	46
18) சுந்தரர்க்குச் செய்தோம் துதி	48
19) பெரும்பழிதான் செய்தேனோ...	49
20) பாட்டெழுதல் விட்டேன் பயந்து	51
21) நான் வேண்டுவன...	53

குருணை மட்டு

சொல்வன்மை யோடு சுகவாற்றுச் சீவியமும்
வெல்லுந் தீரனுதவு வீரியமும் - எல்லாமும்
யார்க்கும் அருளுகின்ற யார்க்கருவான் என்னைப்
பார்க்கக் கிடைத்த பயன்.

பள்ளி யெழுச்சி பகற்போதிற் பாமாலை
மெள்ள வருமிரவிற் தாலாட்டு - வெள்ளமெனப்
பொங்கக் தமிழிற் புதிதா யுனக்களிப்பேன்
'சங்கக் தமிழ் மூன்றுந் தா'
உண்மையெலி லோர்சதுத்தை இட்டவர்கள் நாளும்
உடலுழைப்புக் கப்பாலும் ஊதியத்தைப் பெறுவர்
வண்டிருந்து வாழ்த்தொலிக்கும் சோலைகளினுாடு
வாழ்கின்ற வல்லமைசேர் யார்க்கருவா என்றும்
பண்டிருந்து நின்பணிகள் செய்துபரம் பறையின்
பாலகன்நான் வந்துனது வாசலிலே நின்றேன்
எண்டிசையு மெனதுபுகழ் ஏற்றமறும் வண்ணம்
இனியவனே திருவருளைத் தந்தருள வேண்டும்.

காலையிலே மேய்ச்சலுக்குப் போன பசுக் கூட்டம்
 காட்டுவெயல் வேலைவிட்டு வீடுவரும் காளை
 மாலையிலே வந்துனது நீரருந்தீச் செல்லும்
 மாட்சிகண்டு மனதுறிறை யார்க்கருவா என்றும்
 பாலைவெளி யாகவென்றன் பாதை யமையாமல்
 பார்த்திருதல் உன்கடமை; பக்குவமாய் நல்ல
 சோலையிடைச் சூழ்ந்திருக்கும் சோதிவழவே என்
 சொப்பனங்கள் தாழ்பலிக்க நியிருள்ள வேண்டும்.

புறக்கதவைப் பூட்டுனார் போய்வீட்டார் ஜயர்
 பூசனைகள் செய்வேன்நான் பூசலார் போலே
 மறக்கமுடியா அகத்து மண்பத்தி னுள்ளே
 மற்றவர்கள் காணாத மனக்கதவீ னாடு
 உறக்கமின்றிப் பார்த்திருந்து உன்பெயரை ஒதீ
 உண்டான இன்பத்தி னாற்றாக வாழ்வ
 சிறக்கவழி செய்திருதல் வேண்டுமென கையா
 சித்திபுத்தி விநாயகனே கும்பிருவே னுன்னை.

வேறு

அரசொடு வேம்பும் அணைந்தொரு பாங்கு
 அர்த்த நாரீச்சரர் போலப்
 பரவியும் படர்ந்தும் பல்வளம் பல்கும்
 பதியது யார்க்கரு தனிலே
 சிரமது தாழ்த்தீச் சேவிக்கு மழியார்
 சிரமங்கள் யாவுமே நீங்க
 வரமதை அருளி வாழ்வீக்க வந்த
 வள்ளலே வணங்குவேன் உன்னோ.

தீந்தமிழ்க் கவியால் ஊஞ்சலைப் பாடுத்
 தீனம் தீனம் உன்னையே பணிந்த
 ஏந்தலாம் பொன்னம் பலப்பெயர்ப் புலவோன்
 ஏட்டுணனத் தொடக்கி நீ இனிமேல்
 நீந்தலாம் தமிழின் சுவைக்கடல் என்று
 நீருமிக்க வைத்த யார்க்கருவா
 காந்தமாய் என்னைக் கவர்ந் தீழுக்கின்ற
 கருணையை நினைந்துகை தொழுவேன்

கனவீலுந் தீமை கருத்தா உளத்தோன்
 கந்தர் சீற்றம்பல ஆசான்
 மனநீறை வோடு எனையர வணைத்து
 மகிழ்வொடு நீன்பணி செய்யத்
 தீனம் தீனம் பழக்கித் தீருவீதி வந்த
 தெய்வீக நாள்களைத் தூரிந்தோ
 மனமகிழ்வோடு மாரிலாக் கருணை
 மழையினைப் பொழிந்தனை ஜயா.

வழிவள்கீடும் வள்ளல்

வாகை மலர்ஷுத்து வாசமெழு வீதியிலென்
 தாகம் தணிப்பேனே தந்திமுகா - ஆகம்
 கலங்கீத் தலீக்காமற் காத்தருள வேண்டும்
 தலங்காவற் பிள்ளையாரே.

வருமதி யார்க்கு வரமளித் தருஞும்
 வள்ளலே தலங் காவற் பதியிற்
 பெருமகிழ் வோடு பெட்டுற அமர்ந்து
 பேணியே எமைப் புரக் கின்ற
 அருமருந் தன்ன கணபதி உந்தன்
 அழினெநுத் தீனம் தீனம் தொழுவோர்
 தீருவருள் பெறவும் திசையெலாம் அன்பு
 செழிக்கவும் வேண்டுவன் யானே.

கந்த புராணப் பாடப்பு நின்பதியிற்
 காலங்கள் தோறுமே நிகழு
 வந்தநல் லடியார் வாழ்வுபற் றுய்ய
 வரமளித் தீடவென மகிழ்ந்து
 இந்தநற் தலமாம் தலங்காவற் பதியில்
 இனிதமர் கின்றநம் தேவே
 நொந்தவர் மகிழு நோய்நொடி அகல
 நும்மருள் வேண்டுவும் யாமே....

இந்த நற் தலமே கோயிலாய் உவந்து
 இனி தெழுந் தருளி யிங்கு வந்து
 சொந்தமாம் தீருநெல் வேவலி நற்பதியைத்
 துலங்கிடக் தலங்கா வலாக்கி
 வந்தநற் கோவே தீனம்தீனம் உம்மை
 வணங்கிடும் அடியவர் கூட்டம்
 நொந்து போகாது காத்தீடில் தானே.
 நும்கடன் பிள்ளையா ரப்பா.

தீருவலா வீதி வருகின்ற வேளை
 தெய்விக நீண்டருக்கண்டு
 உருகிபா உள்ளம் உள்ளதோ ஜயா
 உயர்தலங் காவல் நற்பதியில்
 பெருமகிழ் வடனே உறைந் தீனிதீருக்கும்
 பிள்ளையாரே உன தழயார்
 கருமங்கள் யாவும் களிப்பொ டொப்பிரக்
 கருணைநீ பொழிந்தீடில் வேண்டும்.

அந்தணர் அடியார் அனைவரும் இணைந்து
 ஆண்டவா உன்தீரு வீழுாவைவ
 இந்தமா நீலமே உவந்தீடும் வண்ணம்
 இனிதுற நடாத்து கின்றார்கள்
 சொந்தமாய் நல்ல தலங்காவற் பதியிற்
 துலங்கிடும் விநாயக வீரரந்து
 வந்தெமக் கருளும் வரங்களும் வழங்கி
 வாழ்த்தீட வேண்டுவம் யாமே.

அரசு பூவரச ஆலாடு வாகை

அனைத்து முன் வீதியிற் படர்ந்து

பெருந்தில் பறப்பிப் பொலிந்து தெய்வீக

புண்ணீய மென்னாலே செழிக்கும்

தருநிறை சோலை தலமதாம் நல்ல

தலங்காவற் பதியினில் மேவி

வருமாறு யார்க்கு வரம்பல வழங்கும்

வள்ளாலே வணங்கு கின்றோம் நாம்.

மண்வளத் தோடு மனவளம் கொண்ட

மாண்புறு திருப்பதி தனிலே

பண்புறு மதியார் பண்ணீசை பாடுப்

பரிந்துனைப் பணிந்திடும் போது

கண்ணீல்நீர் மல்கீக் கசீவதைக் கண்டு

கருணையைப் பொழிந் திருகின்ற

அண்ணாலே அன்புத் தெய்வமே உன்னை

அனுகினேன் அருள் புரிவாயே.

யாழ் நகர் அரசு நிலவிய நாளில்

நல்லூரின் திசைகளைக் காத்து

வாழ்வளீக் கின்ற வள்ளலாய் அமர்ந்த

வல்லபைக் கணபதித் தேவே

தாழ்வெலாம் வந்து தலைதடு மாறிக்

தமிழினம் துயருறும் போது

நாளெலாம் உனது பகும்பணிந் திருந்தோம்

நமக்கஞ் புரிந்திடு வாயே.

கந்தபுராணப் பழப்பினை நல்ல
 கருத்தினைக் கேட்டு உவந்து துவந்து
 செந்தமிழ்ச் சுவையின் சாற்றினை நுகரும்
 செம்மலே உன்திருப் பதியை
 வந்தடைகின்ற அடியரைப் பேணி
 வாழ்வளிக் கீன்றநம் தேவே
 இந்தமா நிலத்தீன் காவலாய் இருக்கும்
 இனியனே தலங்காவலானே.
 தேரிலே மஞ்சத் திருவிழா தனிலே
 திருப்பொலி வுடன் எழுந்தருள
 ஆரௌலம் கூடு உன்புகழ் பாட
 உவந்தருள் கணபதி நீலே
 பாரிலே செய்த பவவினை யறுக்கும்
 பரமனின் புதல்வனே எங்கள்
 சீரிலே நல்ல சிறப்பிலே உந்தன்
 திருவருள் திறத்தையாக் கண்டோம்.

ஆழவரும் தோகைமஸ்ட்

வெண்கமலப் போதும் விரைமலர்போ தன்னாவும்
பண்ணீறைந்த பாவலர்கள் பண்புளாமும் - உண்மகீழ்வோ (நு)
ஆழவருந் தோகைமயில் அன்புக்குரல் கேட்டே
ஆழவரும் எந்தன் உளம்

கம்பர் பெருமானும் காளமே கக்கலியும்
அம்புவிபோற்றும் அபிரா மிப்பட் - ரும்புலமை
பெற்றா ருனதருளால் பித்தன் வழிபட்டும்
எற்றுக்கும் பெற்றே னிலை.

செந்தா மரைபுரையும் சீற்றழியென் னுள்ளத்தீல்
வந்தால் வராத கலையுளதோ - சந்ததமும்
பாட்டா லருச்சனைசெய் பாக்கியத்தைத் துந்தெனது
வாட்டந் தவிர்ப்பாய் வளர்த்து

நான்முகனீன் நாவுறையும் நங்கையுன தீன்னாருளால்
நூன்முகமை லாஞ்சலப மாய்ந்துணுகி - நான்பழக்க
வேண்டி யுனையடைந்தேன் வெண்டா மரைக்கீளியே
ஆண்டுகாள் என்னை அணைத்து

போகம் பொருள்ஷுமி போன்றவற்றை யான்வேண்டேன்
மோகம் எந்துண்டு முத்தமிழில் - தூகமதைத்
தீர்த்தருள்வாய் நாற்கவியும் செப்புகையில் குற்றமின்றிப்
பார்த்தருள்வ துந்தன் பணீ.

2 ஸ்ரீஸ்ரீநிதி

அன்றொருநாட் சங்கிலியன்

ஆண்ட நகர் நல்லூர்

ஆறுமக நாவலனனத்

தந்த நகர் நல்லூர்

என்றுமள செந்தமிழழு

ஏத்துகின்ற நல்லூர்

எழிற் குமரன் எழுந்தருளி

இருக்கு மிடம் நல்லூர்

ஆடவரும் பெண்ணீனமும்

சீழவரும் நல்லூர்

அழுகு மயில் மேல் முருகன்

அசைந்து வரும் நல்லூர்

பாடவரும் பக்தர் எலாம்

பயனடையும் நல்லூர்

பசுந்தமிழி னால்முருகன்

பசிதணியும் நல்லூர்.

பட்டினத்தைச் சார்ந்திருக்கும்

பழும்பதியாம் நல்லூர்

பாவைவள்ளி யோடிரைவன்

பவனிவரும் நல்லூர்

வினாக்களுக்காகவே

நூல்களுக்காகவே

உத்திரங்களுக்காகவே

நூல்களுக்காகவே

பியாராய் நிதானங்களே

நூல்களுக்காகவே

கால்பிகாரம் நக்குஞாக

நூல்களுக்காகவே

கால்புக நீராவாத்திராக

நூல்களுக்காகவே

நூல்களுக்காகவே

ஒருங்கிணி சுவீடு தூஷியாகாகி

நூல்களுக்காகவே

ஒருங்கிணி பரிதார்ச்சு தூஷா நீரிங்கி

ஒருங்கிணி பார்த்து நீரிங்கி

கட்டிலவத்த கோபுரங்கள்
கலைவளர்க்கும் நல்லூர்
காளையரும் கன்னியரும்
காதல்புரி நல்லூர்.

வேலனீரு பெண்களுடன்
விரும்பியிறை நல்லூர்
வேதனைகள் யாவையுமிமே
விலக்குமிடம் நல்லூர்
காலனுக்கு வேலையில்லாக்
கவினாழுகு நல்லூர்
காந்தமெனவே அழகைக்
கவருமிடம் நல்லூர்.

வேறு

தேவியரோடு தேரிலே இவர்ந்து
தீருவலா வருகின்ற வேளை
தேவனே எனது சிந்தையே இனிக்கும்
செய்யநின் தீருவடி நினைந்து
ஆவியோ நெந்து அகங்குழழுந் துருக
அப்பனே மருகனே என்று
கூவவேன் தூள்ளி ஆஞ்வேன் வீழுந்து
கும்பிரு வேன் உணைப் பணிந்து.

வேலனீரு பெண்களுடன்
நல்லூர் காதல்புரி
நல்லூர் காளையரும்
நல்லூர் கன்னியரும்
நல்லூர் காதல்புரி
நல்லூர் காதல்புரி
நல்லூர் காதல்புரி
நல்லூர் காதல்புரி

நல்லூர் காதல்புரி
நல்லூர் காதல்புரி
நல்லூர் காதல்புரி
நல்லூர் காதல்புரி
நல்லூர் காதல்புரி
நல்லூர் காதல்புரி
நல்லூர் காதல்புரி
நல்லூர் காதல்புரி

நல்லூர் காதல்புரி
நல்லூர் காதல்புரி
நல்லூர் காதல்புரி
நல்லூர் காதல்புரி

சாமுதாங்கி

முத்துமிழுலே வைதாலும்
 மழுநில வென்னப் பொலிவோஞ்
 சித்தும் மகிழ்ந்து விளையாடச்
 செவ்வே ளோந் வரவேண்டும்
 செத்து பாம்பாய்க் கிடக்குமெனைச்
 சீறும் சிலபோ தென்றெண்ணீ
 நித்த மோங்கி அடுக்கின்ற
 நிலையை நீக்க நீவேண்டும்.

 உச்சிக் கதிரை மலையினிலே
 உலவித் தீரியும் வேலவனே
 கச்சிக் கவிஞன் கவிதையிலே
 காதல் கொள்ளும் கதிர்காமா
 பச்சை மயிலும் பாவையரும்
 பக்கஞ் சூழும் செங்குந்தா
 இச்சைப் பழநான் தழிப்பாட
 இதயத் தீருப்பாய் இளமருகே

 உள்ளச் சுமையை உளைவுகளை
 உனது வாசல் தனிலிறக்கி
 எள்ளத் தனையும் இடரின்றி
 இருக்க ஆசைப் படுகின்றேன்

அள்ளக் குறையாத் தேன்கமிழில்
அள்ளீத் தீனமும் கவிதருவேன்
கள்ளச் சாலம் காட்டாதே
கதீர் காமத்தில் உறைவோனே.

ஆறு வளைந்து அங்கோட்
அதிலே பாவங் கரைந்தோட்
நூறு கதீரின் ஒளிநல்கும்
நுண்மை யுடைய வேலோஞும்
நீறு படரும் நுதலோஞும்
நீல மயிலின் சதிரோஞும்
அறு முகமும் அருள்ளி
அளிக்கு மிடமே கதீர்காமம்

வாழ வதங்கி வாழ்வினிலே
வனப்பைக் காணா வகையாலே
இழு வந்துன் வாசலிலே
உள்ளக் குறையைத் தமிழாலே
பாழுத் துகிக்கப் பரிந்தவரின்
பாவம் போக்கும் கதீர்காம
ஆழுத் தீருவொண்டதீனிலே
ஆழுத் தீர்த்தம் அருள்வாயே.

புதுப்பாலை விழு பூதை
உபவினாஸ போனாஸ வாஸாஸ
உபாயங்கூட உத்திரவு பூதை
புதுமதிருப்பால் காலை
காலைநூல் கீட்டிருப்பால் வாஸாஸ
புதுக்கால காலை வாஸாஸ
புதுக்கை கை பாலை
வீரியமால நாலை பீலை
நாலைவைக் காலை திலை
வீரியமால நாலை கீலை
நாலை பாலை வாஸாஸ
புதுமாப நாலை வாஸாஸ
நாலைநால நாலை கீலை
புதுமாப நாலை வாஸாஸ
நாலைநால நாலை கீலை
புதுமாப நாலை வாஸாஸ
நாலைநால நாலை கீலை

ஸ்ரூபு காண்பேன்

தேவசபை வாசலிலே நீன்று மொயை யீட்டாக இமைப்பினவகாடு

தேவியனை நான்தொழுதேன் அன்று மூடுதல் வாதம் கொடு

பாவவினை நீக்கியெனக் கீன்று மூடுதல் மாதாக காட்டுமையை

பதவிபல குந்துநின்றாய் நன்று மூடுதலை வரையறையை

முத்துமாரி அன்னை யுனைநாளும்

முழுமனத் தோடேதுதிப்பேன் கேளும் சீட்டுப்பை

வித்தை கல்வி செல்வமிகவ யாவும் சீட்டுப்பை

விருப்புடனே நீதிதவ வேணும் சீட்டுப்பை கொடுத்து

நோய்நொடிகள் எம்மையனு காமல்

நும்மருளைத் தான் தருதல் வேண்டும் நோயிடுதல் தலையை

தாய் என உன்காலமுயில் வீற்றந்தேன் பஞ்சாதாந வைகரி

தண்ணீரையைத் துந்தருளல் வேண்டும் மாதாக கார்த்திக

ஆச்சாரி ஜீவரத் தீனத்தீன்

அனுமையாலே உயர்ந்த தேரில் சீட்டுப்பை

பூச் சொரியும் பக்தர்புடை சூழ யூதுபூதை யூதுபூதை

பொன்மயிலே நீவருதல் காண்பேன் சீட்டுப்பை

தக்துவங்கள் நானரீய மாட்டேன் சீட்டுப்பை மாது நடவடிக்கை

தமிழ்மொழியினாலுனைத் துதிப்பேன் சீட்டுப்பை மாது நடவடிக்கை

முத்துமணீச் சப்பறத்தில் ஏறி - முத்து சீட்டுப்பை மாது நடவடிக்கை

மாரி வரும் பேரழகைக் காண்பேன் சீட்டுப்பை மாது நடவடிக்கை

புத்திரர்கள் புத்தி செல்வம் பெற்று சீட்டுப்பை மாது நடவடிக்கை

புவியனைத்தும் போற்றிடவே கற்று சீட்டுப்பை மாது நடவடிக்கை

சக்தியத்தீன் பாதை தவறாமல் சீட்டுப்பை மாது நடவடிக்கை

சாதனைகள் செய்யஅருள் வேணும் சீட்டுப்பை மாது நடவடிக்கை

சிலைஸ்ட்டு ஸ்ரீ சௌல்லவார்

நாகமணிப்புலவர் நாடறியும் பாவலர்கள்
தாகந் தணித்த தமிழ்மண்ணில் - வேக
அலைவந்து கால்கழுவும் அம்மையே உன்னைச்
சிலையன்று யார்சால்லுவார்

பட்டஞ்சுத்தீ வீதிவரும் பால்நிலா போன்ற முகம்
பட்டஞ்சுத் தெறிக்குமெந்தன் பார்வையிலே - கிட்டவந்து
உன்னழகைக் கண்டு உவப்பேனே அம்மாந்
என்னையுஞ்சர் ரேதிரும்பிப் பார்

காலைக் கதிரோன் கண்விழித்துன் காலடியில்
வேலை தொடங்கும் விதமறிவேன் - சீலமுடன்
வந்தார்க் கருஞும் வழவாம்பிகைத் தாயே
நொந்தார்கும் நீயே துணை

நயினைப் பதியுறையும் நாகழுஷணி அம்மா
கயலைப் பழித்த விழியாளே - சுயலாபம்
கருதா துனது கவின்கண்டு கைதொழுவேன்
திருவாய் மலர்வாய் எனின்

சீறும் கடலீர் சீறுதோணி கால் வைத்து
ஏறி வருமதியார் இன்னலைலாம் - நீறாகப்
போகும் பழயருஞும் பூஷணிநா கம்மை யெந்தன்
ஆகம் தனிலுறைகின் றாள்.

வேருந் தழைக்கவைக்கும் வித்தகியே உன்னருளைத்
தேரிவரும் போது தெரிந்துகொள்ள - ஊர்திரனும்
நல்லமுகைக் கண்டு நானும் நலம் ஸறுவென்
வல்லவளே என்னுளத்தில் வா.

நீரலைகள் தாலாட்ட நித்திலெப்பூங் கண்வளர்ந்து
ஆரை உயரவைக்கும் உத்தமியே - தேருரும்
கோடி யழகு கண்டு கும்பிட்டுத் தாள்பணியத்
தேட வருவேன் தீனம்.

மணிப்பல்வ மென்னும் மாநிலத்தில் நீயிருந்து
அணிசெய் திருவருளைத் தாம்பருகத் - துணைவுனே
கத்தும் கடல்கடந்து காணவரும் அன்பர்களின்
சித்தக்த்தில் நிற்பாய் சிறந்து.

குங்குமத்தி னோடு குளிர்நிலவு தோன்றுதல் போல்
துங்கச் சீவீகையிலே தானேறி - இங்கிதமாய்
அம்மை வருமழை ஆர வீழுங்கி யதால்
இம்மைப் பயனடைந்தேன் யான்.

கல்வீக் கரசீ கலைக்கரசீ காதலரீன்
சொல்லுக் கரசீ சுவை மிகுந்த - நல்லுணவு
நானும் வழங்கும் நாகழு ஷனீ அம்மாள்
ஆளுவாள் எம்மை அணைத்து

திருக்குடிஞம் தினைஞ்குடம்

குன்றா நிறையும் குறையாத பேரரிவும்
குன்றின் வீளக்காய் குவலயத்தில் உள்ளோர்க்கு
நன்றா யளிக்கின்ற நல்வலிமை கொண்டகுறள்
இன்றிவ் வரங்கினிலே ஏற்றம் பெறுவது போல்

எற்றமிகு தலைவ
போற்றல் பல பெறுக
வள்ளுவர்க்கு வீழாவவுடுத்த
வளருதமிழ் உள்ளத்தார்
உள்ளங்குளிர
உவகை பெருக்கெடுக்க
வள்ளுவரின் வாய்மொழியை
வழங்குபவர் கேட்போர்கள்
வந்தவர்கள் போனவர்கள்
நின்றவர்கள் யாபேர்க்கும்
வந்தனங்கள் கோடி
வணக்கங்கள் பல்கோடி

சீல்வண்டு கூடச்
சீறகொதுக்கும் வேளையிலே
நீல்லென்று என்னை
நிறுத்தியுள்ளார் இவ்வரங்கில்

கம்பன் கருத்தைக் கவிகாள மேகத்தை
அம்பொன் சீலம்பை அழகுத்திருக்குறளைச்
செம்பொன் அரங்காக்கிச் சீர்நடனம் செய்பவளே
நம்பென் புலமையினை நானுமுனைப் பாடுகிறேன்.

என்னருமை இளைஞனே ஒன்று சொல்வேன்
 ஏற்றமிகு பாதையினைக் காண வேண்டின்
 உன்னருமை உலகத்தார் உணர வேண்டின்
 ஜார்முழுதும் உனதுபுகழ் வளர வேண்டின்
 பொன்னருமை கானுகின்ற மக்கள் கூடப்
 பொதுமறையாய்ப் புகழ்கின்ற போது, என்றும்
 தன்னருமை குன்றாது களிர்த்து நிற்கும்
 தமிழ்மறையின் படிவாழ்வு நடத்து நண்ப

வேல்பீழத்து வெம்களத்தே வீரன் அன்று
 வெற்றிகளைக் கண்ணாட்டும் களித்தான் இன்று
 வால் பீழத்து வளையெலியாய் வழிகள் மாற்றி
 வாட்டமறு வாழ்வுக்கு வனப்புத் தேடக்
 கால் பீழத்துக் கைபீழத்துக் காலம் போக்கும்
 காரியத்தை நீவீடுத்துக் குறளைன் நோதும்
 நூல் பழத்து நுண்ணறிவால் நுணுகி உண்மை
 நுழைபுலத்தைப் பெறுவதனால் மனீதன் ஆவாய்.

பரந்தீந்த உலகீனிலே பஞ்சந் தோன்றப்
 பாரானும் வேந்துக்களோ பசி இல்லாமல்
 கரந்துண்ணல் கண்டானோ குறளின் ஆசான்
 கற்பனையிற் கண்டானோ அறியேன் அன்று
 உரந்தந்த தமிழாலே உணர்வளிக்க
 உயர்குறளை இளைஞர்குழாம் உணர வேண்டி
 இரந்தொருவன் உயர்வாழும் நிலையுண் டென்றால்
 இருந்தென்ன இவ்வுலகம் அழிக என்றான்

மயிர்நீபீஸின் வாழாத மானைக் காட்டி
 மானக்கின் உயர்வதனை மனீதர்க்கு) ஆட்டி
 பயிர்காக்கும் வேளாளன் பார்த்தல் போல
 பைந்தமிழர் பண்புகளைப் பேணிக் காக்கத்

தயிர்க்குள்ளே வெண்ணைய் நெய் இருத்தல் போலத்
தக்துவங்கள் பலவைத்த புலவன் உங்கள்
உயிர்போனாற் பெரிதல்ல மானம் போனால்
உணர்தமிழின் பண்பாரும் போமாம் என்றான்

அறத்தாலே பொருளாலே இன்பத்தாலே
அழநாதத் தந்தீயிலே இசை யெழுப்பி
அறத்தாலே புலியோட்டி முக மலர்ந்த
அத்தமிழர் பண்பீலே தீளைத்துக், கெட்ட
மறத்தாலே மதியற்று மாண்று போகும்
மானுடனீன் மட்மையினை எடுத்துக் காட்டும்
தீறத்தாலே தீருக்குறவைத் தந்து சென்ற
தீந்தமிழன் வள்ளுவன்பேர் தீனமும் வாழ்க்.

இல்லாத பொருளில்லை எல்லாம் உண்று
இல்லாத பண்டொட்டு இவ்வுலகை வாட்டும்
பொல்லாத பொய்யாஸை கள்ளாஸை போற்
பொருள் கோடி புதைந்ததீருக்குறவை ஊன்றிக்
கல்லாத இளைஞர் கண் வீழித்த வண்ணம்
காட்டாற்றில் இறங்குவது கண் டோம், தீமை
இல்லாத தீருக்குறவை வேதமாக
இதயத்தால் உணர்வீரேல் எழுச்சீ காண்பீர்.

கருதனையம்பதி தீருவள்ளுவர் வீரா கவியரங்கு

எங்கே கலைச்சருக்கும்

கொட்டும் மழையில்
குளிர் வாடை நள்ளிரவில் - நான்
தொட்டுத் தடவிச்
சுகம் காணும் செந்தமிழே
கைவீளக்கை
நூர்த்துப் படுத்தாலும்
நூறாயிறந் தடவை - என்னைச்
சேர்த்துப் புணரும் சீமாட்டி
செந்தமிழே
உன்னை வணங்குகிறேன்
இர்நிமிடம்!

மட்டுநகரின் மாமணியாய் வந்துதீத்த
பட்டுக் கவிஞரை அப் பண்டிகனைத்
தொட்டுப் பராவித் தொடர்ந்து இப் பாவரங்கில்
கெட்டுத் தனமாய்க் கவியிசைக்க வந்திருக்கும்
மொட்டுக் கவிகாள்
முதலில் உமை வணங்கி

எங்கள் தமிழ் மன்றம்
இடுநடக்கத் தொடங்கியுள்ள காலத்தில்
'போடு' வந்துவாய்த்தான் புதுமைசெய்ய
உந்தனுக்குக்
கோடுவணக்கமையா கொள்க
உன்னை வணங்கி - உன்
உறவுக்குத் தலைசாய்த்துப்
பாடத் தொடங்குகிறேன்
பக்கம் வா என்தமிழே.

ஆதிமனிதன் ஆறுதலில் அனுபவத்தை
 ஒத்துவகை உருவான நற்கலையே
 மோதீ மிதித்த வரை முரண்டு பீழத்தவரைப்
 பேசித்து நீயும் பெரிய வெளிகடந்தாய்
 பாவேறுபாவின் பயன்வேறு என்போரின்
 நாவூறுகண்டும் நல்யாது நீடந்தாய்
 நில்லாது நீசன்றாய் நீண்டவழி நடந்தாய்

செய்யும் தொழிலில் சீரத்தை உருவானால்
 உய்யும் வழி அதுதான் உயரும் கலை அதனால்
 நெய்யும் தொழிலில் நிறத்தின் கலவையிலே
 ஸெய்யும் கலையழகில் பேசை ஒரு பெண்ணாள்
 ஒய்யாரமாக ஒதுங்கீநடக்கின்ற
 செய்கையிலும் கூடச் செழுமைக் கலையிருக்கும்

சொல்லக்கேள் நன்ப!

காதலர்கள்
 நோக்கும் விதத்தினிலே
 நூறு கலையிருக்கும்

ஏழை மழைப்பாளி
 காலை முதல் மாலை வரை
 ஆலையிலே வேலை அலுப்பில்
 அவன் வாங்கும் முச்சீல்
 மனகல் ஒலியில் கலையிருக்கும்

பன்னாடை இன்னும்
 பணமட்டை கொக்கரை
 இன்னபிற
 எரிபொருள் கொண்டு
 என்தாய் அஞ்சினிலே
 ஊ. ஊ. என ஊதும்
 ஒசை ஒலியினிலும்,

தஷ்ஜத்தில் பொயிச்சுவான்தீங்குறுப்
 தூக்குவிழுப்பு பல மூக்குமீக க்குப்பு
 நோயைப்படி தஷ்பாதை தீவிளுப்புப்பு
 நூற்றும் கக்கூரிமா க்காவுக்குத்தூப்பு

தீவிளக் குட்டாம
 தூக்கும் வூடு க்கீழ்க்கு

கர்க்காக்குத்தூப்பு
 கர்க்காக்குத்தூப்பு
 கர்க்காக்குத்தூப்பு
 கர்க்காக்குத்தூப்பு
 கர்க்காக்குத்தூப்பு

பீள்ளெக்குப் பாலூட்டிநல்லபவுத்தீரமாய்த் தொட்டுவேலோட்டுத்
 தொட்டுவேலோட்டுத் தூயிலூட்டும் தாலாட்டில்
 பக்கத்துவீட்டுப் பரமண்ணர் ஸண்சாசி
 தன் கணவன் மாண்ட தரித்தீரத்தைச் சொல்லியமும்
 ஒப்பாரிப் பாட்டுனிலூம்
 உயர்கலையை நான் காண்பேன்.

 காட்டை அழித்துக் கழனி உருவாக்கி
 வீட்டை அமைத்த என் அப்பன் ஒரு சோட்டைக்குச்
 சாராயம் கொஞ்சம் அழித்த
 உசாராலும்
 நீட்டிக் கவிதை இசைப்பான்
 தன் பாட்டுக்கு, புனரைகை தட்டுச் சூப்பாப்பிழைத்து
 அக்கவிதை தீட்டும் அழிகில்
 வீருந்தும் ஒழுங்கிசையில்
 பாட்டுச் சுவையாய் இருக்கும்
 இலக்கணத்துக்
 கூட்டுக்குள் நின்றுகுமையாமல்
 ஒத்திசையில்
 வீட்டில், வெளியில், வீருந்தில், சடங்கில், தம்
 நாட்டில் நடந்த முறையைல்லாம்
 நல்லதுமிழுச் சொல்லில் அடக்கிச்
 சொற்றொடரிலே மடக்கி
 வாய்மாழியாலே வழித்தான்
 கவிவடிவாய்
 தாய் மொழிக்குக் கொஞ்சம்

தலைக் கனம் தான் என்றாலும் பிழையவே
எங்களுக்கு மட்டும் யெல்லாம் வீரபாலகர்ணத்துவம்
இது சொந்தமல்ல நண்ப்; தோற்றி வீராவா

உண்டு களித்து உறக்கம் வராமையினால் பேர்தாலே நீண்டம்
பெண்டுகளும் ஆண்களுமாய்ப் பேயாட்டம் ஆழயதைக் கூறுப
கண்டு ரசித்துக் கைகோத்து ஆடியதும் கூறுவதையாக இது
உண்டு நம்முந்தை வழி ஓம் அவையும் கலைதானே.

பானை வனைந்த குயவன், தன் சீர்க்கால நோயாகவைக்கிய நாரி யினைவை மறக்க ஓர்

குச்சியினால் கோலமிட்டுப் பார்த்தான் அப் பேர்தால் நீரை ஒத்துவதை, பூவிடு
பானையிலே..... குத்தகைப்பார்த்து

கூடு இருந்தவர்கள் கொண்டாடுக்குதூகலித்து பேர்தால் சீர்க்கால நோயாகவைக்கிய
மெச்சி அவனைப் புகழ்ந்தார்கள் சிற்றுக்கொண்டு நீரிடம் கூறியது
சித்திரமும் பாட்டும் சிறந்த கலையாவும் கூறுப்பால் நீரிடம் இப்படித்தான் நண்பாபிறந்திருக்கும் கூறுவது பேர்தால்

பீன்பு வந்து போலித்தனங்கள் கூறுவது பேர்தால் சீர்க்கால நோயாகவைக்கிய
புகுந்ததனுள் கூறுவது பேர்தால் சீர்க்கால நோயாகவைக்கிய
வேலையடைத்ததுவும் கூறுவது பேர்தால் சீர்க்கால நோயாகவைக்கிய
வீல்லங்கம் காட்டியதும் கூறுவது பேர்தால் சீர்க்கால நோயாகவைக்கிய
சோலி பெருகியது கூறுவது பேர்தால் சீர்க்கால நோயாகவைக்கிய
சொல்லக்கேள் கூறுவது பேர்தால் சீர்க்கால நோயாகவைக்கிய
கலைவழிவன் கூறுவது பேர்தால் சீர்க்கால நோயாகவைக்கிய
வெளிச்சத்தில் கோடி வெளியாகும். கூறுவது பேர்தால்

அங்கங்கள் யாவும் ஓர் கூறுவது கீர்த்திபாலகர்ணத்துவம்
அங்குலமும் பீசகாமல் கூறுவது வீரபாலகர்ணத்துவம்
தங்கத் தகட்டால் தட்டிஎருந்தது போல பொழுது பீசகாமல்
பொங்கிப் பொலியும் அழகிருந்தும் கூறுவது பீசகாமல்

அங்கதனுள்
ஆசாடுகின்ற உயிரிலையேல்
அக்கலையேன் நண்பா
அழயேனை விட்டு விடும்

ஆசாடுகின்ற உயிரிருந்தும் ஒரங்குலமுக்கும் ஒன்பதங்குலப் பல்லும் கூசீக் குறுகும் வீழியொன்றும் காலான்று கூழை கையொன்று தான் நீளம் ஆருக்குதவும் இவ்வாருயிர்தான் ஏன் நண்ப உருவும் உருவும் உயிரும் ஒன்றித்துவந்தாலே பெருகும் கலையழகைப் பேசல் பொருந்துமடா.

நோக்கும் தொப்பும் வரலாறு சொல்லுகின்ற போக்கும் தெளியக் கலை உலகின் தேக்கத்தைக் கண்டு தீடகைக் காடே..... கும்மிஞ்செட்டாக்கக் குளிர் நிலவாய் ஒளிகூட்டச் சும்மா இருந்து பயனில்லை சீறுவள்ளிச்சம் எங்கள் பக்கம் தான் உண்டு பயம் வேண்டாம் ஓடிவாநண்பா, உண்மைக் கலை வளர்க்க அங்கு வாய்ப்பானப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மன்றத்தினர் நடாத்திய பலவர்மனி பெரியதம்பிள்ளை நினைவுக் கவியரங்கு தலைவர் வீரபத்திரப்போது

நுமக்ஞத் தெருவில் கவிதை

சந்தரனாரின் கவிகேட்க
 அந்தரம் விட்டு ஆண்டவனே
 வந்தனன் என்றால்
 அவன் கவிதை
 வரம்பினை இங்கேயார்தொடுவார்
 சங்கிலியத்தொடு கேளாறு
 சலசலத்தோடும் காவிரியாய்
 பொங்கும் கவிதை படைக்கின்ற
 புலவோய் காரைச் சந்தரனே
 இங்கு நிகழும் கவியரங்கிற் (கு)
 ஏற்ற தலைவா, தமிழ்க் கவிக்கு
 ஏற்றம் தரும் உன் கவிதையெனப்
 போற்றி உன்னை வணங்குகின்றேன்.
 ழரிப்போடு பெற்றிருக்.

சொல் எடுத்துப் பொருள் பிசைந்து சந்தம் கூட்டி

சுகந்தமிகு செந்தமிழில் வர்ணங்கால
 நல்லகவி சொல்ல இங்கு வந்திருக்கும்
 நாடறிந்த கவிஞர் குழாம் உமைவணங்கி

சீர்பெறும் எம்மொழி காத்திட்ட
 சீ.வை.தா.முதல் பாவலராம்
 பேர்பெற்றிட்ட பெரும் புலவன்
 பெருமான் துறையப்பாவினையும்
 ஆர். ஆர் இந்த 'ஆர்னோல்ட்' என்று
 அறிஞர் குழாமே தீண்டாரும்

பேர் பெற்றுயர்ந்த பேரரினார்
 செம்மான் சதாசிவம் பீள்ளையொரு
 ஆரும் உலகும் போற்றுகின்ற
 உயர்ந்தேர்குழாத்தை உவந்துபெற்று(சு) சீர்வெற்றின்னும் எல் மண்ணீல்
 திகழ் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்கு
 ஆர்வத்தோரு தலை வணங்கி

பாடத்தொடங்குகின்றேன் பக்கம்வா செந்துமிழே.....
 'நமக்குத் தொழில் கவிதை' எனுந்தலைப்பில்
 நான் பாட வேண்டு மென்று கேட்டார் அன்பர்,
 'நமக்குத் தொழில் கவிதை'யென்று சும்மா
 நான் பாடல் சரியென்றா நினைக்கின்றீர்கள்

பாரதத்தீவே பீறந்து
 பா ரதத்தீல் பவனீவந்த - அந்தப்
 பாரதீயின் தொழிலன்றோ - அதை
 எப்பழநான் செய்திடுவேன்
 என்னால் முடியாது, என்னால் முடியாது.

எனக்கோ தொழில்கள் பல
 சொன்னால் விடியும்
 சொப்பனமாய் அவை நீஞும்
 ஆதலினால்...
 சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன்
 சோர்வகற்றிக் கேட்டிடுக.

பட்டம் வெறுவதற்காய்
 பல படிகள் தாண்டி வந்த
 இளம்
 மட்டங்களோடு தீனம்
 மாரதப்பு
 ஓய்ந்த பீன்னர்

ராஜ்யாஸி தாந்தியும்பல் ஸ்தி
 பொன்னாக்கீல் சூதீநா சிரம்பா
 ராம்நாத்யுஸி மஹா குரு
 பூதுமாதா தாந்தியுது ராமித்யா
 சிராம்பா சா பாநாத்யுஸி
 ராமித்யா தீநாப்பர்யா சூதீ
 பூதுமாதா பாதித்யா

வீட்டிற்குச் சென்றால்
 நீண்ட தொரு பட்டியலை
 நீட்டி யெந்தன் கைகளிலே
 நாளைக்குக் கூரத்தாலாம்
 சாமான் வரத்திலையாம் கூந்தாலை கூந்தாலை தாந்திய
 மண்ணெண்ணெண்ய் இல்லை
 'மாவு' சொட்டு மில்லையப்பா,
 அம்பாள் கடையில் மலிவாம்
 அங்கில்லை யெண்டால்
 சும்மா திரும்பாமல்
 நாலுக்கடையும் நல்லாய் விசாரித்து
 மண்ணெண்ணெண்ய் மாவோடு வாங்கிச் சணங்காது
 'ஓடுவா' என்று 'உசார்தந்தனுப்பிவீடு
 மண்ணெண்ணெண்ய் தேழி,
 மா, பருப்பு, சீனியிவை
 கண்ணாலும் காணாமல்
 கடைகளைவாம் தான் தேழி,
 வீண்ணாணம் பேசும்
 வீணர்களையும் கடந்து
 உண்ணாணை நானும்
 உடல் அலுத்து வீரு வரப்
 பண்ணோ முசையும்

குடுபுரி கவிதீந்தாஸ
 பாதை - தாந்தியாஸ சீதாந்தாஸ
 தாந்தா - நாமித்யாநாநா சிரித்யாஸ
 பாதை - பாதையித்யாநாநா சிராம்பா
 பாதையித்யாநாநா சிராம்பா
 பாதையித்யாநாநா சிராம்பா
 பாதையித்யாநாநா சிராம்பா

பாட்டெனக்கு வந்திடுமா?

எனக்குத் தொழில் கவிதை யென்று

எப்படிச் நான் சொல்லிடுவேன்.

புதுக்கு எழுபாரீ

நூலையிலை நோயைக்கி

நின்றாரீ நீண்ட காட்டிலீ

கூடாட்டுவ தீவிரமான

தேர் இழுக்க வந்த தீருக்கூட்டம் போல் இரவு

ஆர் நாய்கள் எல்லாம் ஒன்று தீரண்டெழுந்து

ஊளையிடுவதும் உர், உர் என்று முறைவதும்

ஆளரவும் கண்டு அவை குரைக்கும் ஓசைகளும்

கேட்டு மனசு கிடுகிடெனத் தாமதிக்க

மின்னும் விளக்கினையும் மெல்ல அணைத்து வீட்டு

என்ன விடயமன நான்றிய மாட்டாமல்

எண்ணாதன எண்ணீ ஏங்கீத் தவிக்கையிலே

நமக்குத் தொழில் கவிதை, என்றால் யார் நம்பிடுவார்.

தெய்வேந்திரம் மச்சான்

தேஷ யெந்தன் வீரு வந்து

“என்னுடைய முத்தவனை

உன்னோடை தான் வீடலாம்”

என்றிங்கு கூட்டு வந்தேன்

நாட்டு நிலைமை சரியில்லை” என்று எனது

வீட்டினிலே வீட்டு விலக்கிவீடு

அக்கினியை அள்ளி

அழமழியில் கட்டிய வன்போல் நான்

துடித்துப் பரீதவிக்கும் வேவளை

‘நமக்குத் தொழில் கவிதை’

என்றால், யார் நம்பிடுவார்

பாரதீயார் பாட்டமுதும்

பட்டம்மாள் கீர்த்தனங்கள்

ஊரதிரும் வாத்தியங்கள்

உதிர்க்கும் இசைலயம் கண்

நான்தீர்க்கின்றை ஏடு பீர

நோய்க்குங்கீரிச்சிம்

புதைக் கீர்த்திய

புதுக்கு எழுபாரீ

நூலையிலை நோயைக்கி

நீண்ட காட்டிலீ

கூடாட்டுவ தீவிரமான

நாடு பூரித் தீவிரமான

நீர் பெருக வைக்கும்
 நிலையான கவியமுகைச்
 சீரழிந்த எங்கள் சீறுதீவீல்
 தூணாலிக்க மாட்டாமல்
 வானாலிகள் யாவும்
 வாழ்விழுந்து கீட்க்கையிலே
 நமக்குக் கொழில் கவிதை
 என்றால் யார் நம்பிருவார்

மின்சாரம் தந்த
 மிகுந்த பல தேவையைம்
 சம்சாரம் தானே, இன்று
 சரிக்கட்டிக் கொள்கிறது
 வீட்டில் வெளிச்சமில்லை
 வீதியிலோகஞ்காவல்
 பூட்டிக் கதவைப்
 புதுத் தாள்ப்பாள் போட்டுவிட்டு
 நிட்டி நிமிர்ந்து நிம்மதியாய்
 நித்திரையும் கொள்ளாமல்
 நின்று தவிக்கும் நமக்கா தொழில்கவிதை

பல்லாண்டு காலம்
 பாரதீயார் வீழாவெஞ்சுக்கும்
 யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிப்
 பாவரங்கில் இன்று நான்
 பட்டதுயர் உரைத்தேன்
 சென்று வருகின்றேன்
 செவிமுடுத்தோர்க்கு
 என் வணக்கம்.

ராம்பீதீக அமைப்பு
 ஜில்லா கலெக்டர் கலெக்டர்
 மெட்ரிக்கேஷன் கலெக்டர்
 தூணாலிக்க மாட்டாமல்
 வானாலிகள் யாவும்
 வாழ்விழுந்து கீட்க்கையிலே
 நமக்குக் கொழில் கவிதை
 என்றால் யார் நம்பிருவார்

மின்சாரம் தந்த
 மிகுந்த பல தேவையைம்
 சம்சாரம் தானே, இன்று
 சரிக்கட்டிக் கொள்கிறது
 வீட்டில் வெளிச்சமில்லை
 வீதியிலோகஞ்காவல்
 பூட்டிக் கதவைப்
 புதுத் தாள்ப்பாள் போட்டுவிட்டு
 நிட்டி நிமிர்ந்து நிம்மதியாய்
 நித்திரையும் கொள்ளாமல்
 நின்று தவிக்கும் நமக்கா தொழில்கவிதை

நோக்கும் பூட்டிக்கீழே
 கலை குதிரை கலை குதிரை
 கலை குதிரை கலை குதிரை

(யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி - பாரதீயாரக்
 கவியரங்கு - 11.09.1989
 தலைமை: கவிஞர் காரை சுந்தரம்பிள்ளை)

புத்துவகை நோக்கு.....

முத்து கமிழ்ப்பு வலவா, முருகையா
 தமிழ் மரபு காத்துக்
 கவிதை மழை கொட்டுகின்ற
 கார்மேகா,
 உன்னதமாம் தமிழ்க்கவியின் உயிர்ப்பை
 உலகரங்குக் கேற்றிலிட்ட புவலரேரே
 என்னிதய மேடையிலுன்
 கவிதைக் கூத்தன்
 சன்னதுங்கள் ஆடியெனை
 உலுப்பிப் போவான்
 பன்முறையுன் தலைமையினை
 வணங்குகின்றேன்
 பாவரங்கின் நாயகனைப்
 பாருகின்றேன்.
 பொங்கிடும் தமிழில் நல்ல
 புதுப் புதுக் கவிதை சொல்லும்
 இங்குள் கவிஞர் கெல்லாம்
 இதயத்தால் வணக்கம் சொன்னேன்.

 புத்துவகை நோக்கிப்
 புறப்படுக என்று சொல்லிக்
 கத்துவதுற் காக இன்று
 கனபேர் தீரண்டுள்ளோம்.

 புத்துவகைக் காணப்
 புனுகம் தான் என்றாலும்
 செத்து மழுயும் செய்திகளே
 இன்று
 நீஜ உலகமாகி நீண்டு விரிகின்றன

வேலை முடித்து நான்

வீரு திரும்பினால்

வீட்டில் வெளிச்சமில்லை,

ஆணைவிலை, குதிரைவிலை,

என்றாரோ சொன்னதுண்டு

மண்ணெண்ணெய் இப்போ

மனிதனையே வாங்கிவிரும்

தேக்கரண்டிப் பிரமாணம்

தெருவழியே வாங்கிவந்து

விட்டால்,

விளக்கா பெரிசாய் எரிகிறது?

உள்ளம் எரிகிறது உருகி எரிகிறது

புள்ளி இருவதுவும், ‘புறுவ்கள்’

திருத்துவதும்

கட்டுரைகள் பார்ப்பதும்

காகிதங்கள் தீட்டுவதும்

ஆசியுரை வாழ்த்துரைகள் அன்றாடம்

சிற்சீல

பேச்சுரைகள் பற்றிப் பிறகிறந்து என்னுகையில்

மின்னி ஒரு தடவை மேனி அசைத்து மெல்லச்

சன்னி பிழுத்துச்சரியும் என்கைவிளக்கு

இடு எழுந்து, இன்னும்

ஒரு கரண்டி எண்ணெய்விட

தேழிச் சடறை என்

திருவிளக்குக் காட்டி நிற்கும்

அந்த வெளிச்சத்தில்

புத்துலகைக் காணப் புறப்படுவோம்

என்றாலோ

“ஆண்டறிக்கை தாமதியாது

அப்படியே தா” வென்று

நீண்ட உறையில் வந்த

எந்தங்கடிதம் தான் கண்டு

வேர்த்து விறுவிறுக்கு

விசர்பிழுத்து நிற்கையிலே

ஆராய்ச்சி வேலையெல்லாம் நீரோடிருஷ்ட் மோச் யாவூர்த்திக்
அப்பழையே படுகிடையாய் கூட்டுத் தீவி ஸ்டாக் மூன்றாம்
முச்சிழுந்து பேச்சீழுந்து ஸ்டீலிக்கீக்கீஸ் கீஸ்டீல்
முனகிக் கீட்க்கையிலே கூட்டுத் தீவி ஸ்டாக் மூன்றாம்
ஆண்டறிக்கைக்காக அலரிக் துழித்தெழுந்து ஸ்டாக்கிஸ்
தூசிதழிக் கட்டுரைகள் ஸ்டாக் மூன்றாம் ஸ்டாக் மூன்றாம்
தொட்டுத் தடவுகையில் ஸ்டீலிக்கீஸ் கீஸ்டீல்
கண்சிமிட்டி எந்தன் ஸ்டீலிக்கீஸ் கீஸ்டீல்
கை விளக்கோ நூர்ந்துவிடும் ஸ்டீலிக்கீஸ் கீஸ்டீல்
புத்துலகை நோக்கிப் புதுமூடி புதுமூடி
புறப்படலாம் என்றாலோ கூட்டுத் தீவி ஸ்டாக் மூன்றாம்
கும்மிஞ்சிடல் என்ன கூட்டுத் தீவி ஸ்டாக் மூன்றாம்
குறிப்பறிந்து செல்வது நான்! கூட்டுத் தீவி ஸ்டாக் மூன்றாம்

கற்க வந்த நாள் முதலாய் ஸ்டீலிக்கீஸ் கீஸ்டீல் ஸ்டீலிக்கீஸ் கீஸ்டீல்
பற்றுவைத்துப் பற்றுவைத்துக் கூட்டுத் தீவி ஸ்டாக் மூன்றாம்
காதற் கனல் எழுப்பி - நான் கூட்டுத் தீவி ஸ்டாக் மூன்றாம்
கைப்பிழித்த சீமாட்டி - அடுப்பைப் புதுமூடி ஸ்டாக் மூன்றாம்
பற்றுவைத்துப் பற்றுவைத்துக் கூட்டுத் தீவி ஸ்டாக் மூன்றாம்
கண்ணொரிந்து காதடைத்து யாகாஸ்ட்ராஸ் மத்துயமையூத்
மக்குறிஞ்சி மக்குறிஞ்சி சீக்குறுப்பு நத்துமை
நஞ்செரியும் நேரம் யான்வீக டாய்சு கால்க்காக
நஞ்சுப்புப் பீழியாமல் பீராண்டி ஸ்டாக் மூன்றாம்
சும்மா வீறு ஸ்டீலிக்கீஸ் கீஸ்டீல்
புரண்டு படுத்திருக்கும் கூட்டுத் தீவி ஸ்டாக் மூன்றாம்
எப்பழத்தான் புரட்டிப், பிரட்டி கூட்டுத் தீவி ஸ்டாக் மூன்றாம்
வகைத்தாலும் நத்துமை மத்துயமையூத்
அப்பழையே இருக்கின்ற ஆட்களைப்போல் நத்துமை மத்துயமை
என் வீட்டு நத்துமை மத்துயமையூத்
அஞ்சுபு வீறுகும் அப்பழையே படுத்திருக்கும் பாகுதி ஸ்டீலிக்கீஸ் கீஸ்டீல்
ஈாஸ்ட்ராஸ் ஸ்டாக் மூன்றாம்

அருப்படியை நான் நினைந்து - என்

அகத்தாள் துயர் துடைக்க

வீதிக்கு மெல்ல வெளிக்கிடுவேன்

விறகுச் சயிக்கிளிலே

வியர்வை மழையில் நனைந்து

என்போலப் பெண்டாட்டி

ஸிள்ளை உள்ள ஒருவன் தான்

இடம் பெயர்ந்து

'அகதி முழுகுடி'

அவைந்து தீரியும்

அவனும் மனிதன் தான்

நானும் அவனும்

நடுத்தரங்குச் சொந்தம் தான்

நஞ்சைக் கொடுத்து

நீமிர்த்திச் சைக்கிளிலே

கொஞ்ச வீறகைக்

கொண்டு வந்து தந்திடுவான்

அவன்

வயிற்று நெருப்பைக் தணித்த திருப்தியிலே

என் வீட்டிருப்பு

புகை கக்கிச் சூடேற்றும்

அந்த அருப்பில், நான்

அரவணைக்கும் பொற்காடியாள்

வெந்து பொருமகையில்

கொக்காரை, மட்டை, காலோலை

இன்னைபிற

எரிபொருளை எண்ணி யெண்ணி

ஏங்கித் துழக்கையிலே

புத்துலகை தொக்கிப்

போக மனம் வருமா?

தேங்காய் உடைக்கத்

தலை வெழுக்கும் காலத்தில்

ஏங்காமல் இளையாமல்

எப்படித்தான் நாமிருப்போம்

பொய்யாகும் தீட்டியூட்

பொய்யாகும் விழுப்பீட்

நெடுஷ்டி சீட்டுக்கீடு

நீரிப்பைக்காக க்கிடைய

நீராகும் தீட்டுத்தீடு

எல்லாப் பொருளும் இன்று
 வீற்றிருக்கும் 'பேமன்ற'
 பே மன்றில் பொருளிருந்து
 என்னபயன் மக்களுக்கு
 மா என்று கத்துவதும்
 மா, மா என்றலறுவதும்
 பச்சை அரிசி, பருப்பு, மிளகாய்க்கு
 உச்சி வெயிலினிலே ஓடு உலருகையில்
 புத்துலகம் நோக்கிப்
 போக மனம் வருமா

வானம் அதீர வட்டமிட்டு
 வலம்வந்தெழும்மை வகைக்கவன
 ஈனர் அனுப்பும் 'பொம்மநுடன்'
 இப்போ 'சுப்பர் சொனிக்' கோடு
 'புக்காரா' ஏழு வந்தெழுது
 பூமி தன்னை அழிக்கையிலே.....

புத்துலகம் நோக்கிப்
 போக முடிந்திருமா?

மறைந்தும் மறையா மணி வீளக்காம்
 என்
 மனத்தில் உதித்த சூரியனாம்
 அறிவு
 நிறைந்து வழியிம் நீர் நிலையாம்
 எம் நிலத்தில் நின்ற பெருநிலவாம்
 கைலாசபதி பெயராலே
 இக்கழகம் கண்ட கலையரவுகில்
 கானமயிலின் பாவனையைக்
 காட்டமுயன்ற வான்கோழி நான்
 பேசப்பழும் கீளி - இப்போ
 பாடிச் சீறகை யழுக்கிறது.

தமிழ்மன்றக் கவியரங்கு 25.02.88
 திட்டம் : ஸகலாசபதி கவையரக்கம்
 தலைவரா . கவிஞர் பி. முருகையன்

புத்தாண்டுக் கவிசூர்யா

எங்கே பிறக்கிறது

எமக்கா பிறக்கிறது

ஸொங்கல் பிறக்கிறதா?

புத்தாண்டும் பூக்கிறதா?

என்று பிறக்கும்

எமக்குப் புத்தாண் டென்று

இன்றிங்கு வாடுகிறேன்

என்துயரைப் பாடுகிறேன்

துன்பக் கடல் அலையில்

துறும்பைத் துணையாக்கி

இன்பம் கிடைக்கு மென்று

எண்ணியது யார் தவறோ

உழைக்கும் வருமானம்

யீரோம்பும் பெருமானம்

பீழைக்கும் வழியென்றால்

பிறக்கிறதா புத்தாண்டு

ஓட்டைக் குழசை வழி

ஓழுகும் மழை நீரோ

வீட்டை நனைக்கையிலே

விளைகிறதா புத்தாண்டு

குத்து விளக்கும்

குடமாகப் பன்னீரும்

மெத்த இருக்குமிடம்

மேலும் பிறந்திடலாம்.

என்று பிறக்கும்

எம்க்குப் புத்தாண்டன்று

இன்றிங்கு வாருகிறேன்

என்தயரைப் பாருகிறேன்

சங்கக் கடைக்கும்

சாலைப் பெருங்கடைக்கும்

பொங்கல் பிறந்திடலாம்

புத்தாண்டும் பூத்திடலாம்

வாழ்வின் வளரும்

வசதீகளும் எல்லாமும்

தாழ்வின் தளத்தில்

தடம்புரனும் எங்களுக்கு

மீள்வு பிறந்திடுமோ

மீண்டும் துயர் வருமோ

மாள்வு நிஜமென்றா

மலர்க்கிறது புத்தாண்டு.

நல்லூர் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கப் புத்தாண்டு கவியரங்கு

பிரத்துவம் வெள்ளும் பூத்து வெள்ளும்

யான் தோப்புக்கும்போது

ஸுதீழம் பெண்ணமையும்

என்னவளை

எனக்கினீய தமிழை - யார்க்கும்

முன்னவளை

முன் அவளை நான் வணங்கி

தாயகத்து மாகவிக்குச்

சேயகத்தார் செய்கின்ற

வீழாவிற், செல்ல

நாயகமே நாயகமாய்

வீற்றிருக்கத்

தங்கத் தமிழாற் தலைசாய்த்து

வந்தனங்கள் யாபேர்க்கும்

வாய் நிறையத்

தந்து தொடங்கு கின்றேன்

தமிழை வணங்குகின்றேன்

பாரதிரப் பெண்ணமையினைப்

பாடிச் சென்ற

பாரதியின் பாதையிலே

பெண்ணமையினைப் பாடப்

பெரிதும் வீரும்பி வந்தேன்

அன்னமுட்டிய தெய்வ மணிக்கையின்

ஆணை காட்டில் அனலை வீழுங்குவம்

என்னஞ்கவி பாரதி பாடிய

ஏற்றமிக்கதோர் பெண்மையின் தன்மையைப்
 பின்னரிங்கு புலம்பி யழுதிடப்
 போதுமோ நம்புலமை வளமெனக்கு
 என்ன நேரினும் பெண்மையைப் பாடுவேன்
 ஏதமேற்படில் நானதைச் சாடுவேன்

தாய்மை தந்தீரும் பாசத்தைக் காட்டுனான்
 தனித்தமிழ்ச் சுவை தானதீர் தீட்டுனான்
 வாய்மையோடு வலிமையைக் கூட்டுனான்
 வையகத்தினிற் பெண்ணரும் ஊட்டுனான்
 தாய்மை கொன்றிரும் தீமையை ஓட்டுனான்
 துய்ய செந்தமிழ்க் கையுடை ஏட்டுனான்

பெண்களைக் கூவி அழைத்தனன் - புதுப்
 பெண்மையைக் கூறி மகிழ்ந்தனன் - இரு
 கண்களைப் போலவே பெண்களைத் தினம்
 கல்வியைப் போற்றிட வைத்தவன்

ஆக்குவதும் அவள் கைகளை - அன்பை
 அள்ளுவதும் அவள் நெஞ்சமே - துயர்
 போக்குவதும் அவள் செய்கையே - பல
 புண்ணியம் செய்பவள் அன்னையே

மெல்லிய லாளவள் பார்வையில் - இந்த
 மேதீனி மற்று மியங்கிடத் - தெய்வ
 நல்லியல் பாய்வழி கண்டவன் - கவி
 நாயகனாய் நீன்ற பாரதி

பள்ளி யறையினிற் பெண்களை - ஒரு
பாவையென்றாட்டு மகிழ்ந்ததைச் - சினாந்
தெள்ளி நகைத்தவன் பாரதி - பெண்ணுக்
கேற்ற மளித்தவன் மாகவி

வாழ்வீல் வசந்தம் மலருமுன் - தம்
வாழ்க்கைக் துணைநலம் மாண்டிடத் - துயர்
மாளிவுற்றுப் பெண்ணீனம் போவதைக் - கண்டு
மனது பொராதவன் பாரதி

மூடப் பழக்கங்கள் மூடியே - இருள்
மூடிக் கிடந்திட்ட பெண்மையை - உயர்
பாடம் பழத்திடச் செய்தவன் - நம்
பாரதி யென்றிடும் மாகவி.

காதற் கனிமொழி யானுடன் - இதழ்
காந்த மென்றெம்மை இழுத்திட - நல்ல
காதற் கவிகளிற் பெண்மையின் - தனிக்
காவிய மொன்று படைத்தவன்

தாய்மை யருளினைப் பாழனான் - அவள்
தண்டனைகள் கண்டு வாழனான் - பெருந்
தாய்மை யழகினிற் பெண்மையின் - ஒரு
தொண்டனப் பாரதி தோன்றினான்

தாய்மையின் தூய்மைகள் மாறியே - இன்று
 தாய்க்குலத்தை விட்டுப் பெண்மையே - வெகு
 சேய்மையிற் செல்வதைக் காட்டிலும் - அவர்
 செத்திடல் மேலனச் சொல்லுவேன்.

பாரதி காட்டிய பெண்மைக்கு - வேறு
 பாகையைக் காட்டிடும் கன்னியை - இந்தப்
 பாரதில் நானின்று பார்க்கிறேன் - அவர்
 பாவத்தை எண்ணித் துடுக்கிறேன்.

ஸொட்டொன்று எந்றியில் இல்லையே - சீலர்
 புவையைப் போலவே இல்லையே - உன்
 சட்டை அரைகுறை யேனாடி - தமிழ்ச்
 சாதியின் மானம் காப் பாற்றாடி

போலி உறவுனக் கேணாடி - வெறும்
 புன்னகையில் என்ன சாறாடி - சிறு
 கூலிக்கு மாரழுக்கின்றதோ - பெண்ணின்
 கூர்ந்த மதியினுக் காகுமோ

தெய்வ சக்தியே பெண்ணன - எங்கள்
 தேசீயக்கவி பாடனான் - நீ
 செய்வதொன்றுண்டு என்றுமே - அவன்
 தேன்கவி கைப்படி வாழ்த்தலே.

(அக்னெஸ்வராக்கல்லூரி கவியரங்கு)

கலைத்துடன்

ஆற்றுகைக் கலைக்கோர் அடிகள் என்றிந்த
அவனியோர் புகழ்ந்திடத் தமிழ்த் தாய்

வீற்றிருந் தரசு செய்திடவேண்டு

விருப்புடன் திருமறைக் கழக

நாற்றினை நட்டு நன்கு நீ ஞாற்றி

நலம் பெற வளர்த்திடு கிண்ற

பேற்றினைப் பெற்ற மரியசேவியராம்

பெருந்தகை வாழி நீடுழி

அறுபதாம் அகவை அடிகளார்க் கென்று

அல்பிரட் வந்தெடுத் துரைத்தான்

இறைபணிக் காகத் துறவுமேற் கொண்ட

என்னரும் மரிய சேவியரே

நீறைவுடன் ஈழக் கலைகளைப் பேண

நீயாடுத் திருக்கிள்ள மன்றின்

குறைவிலாப் புகழில்குளிர்ந்தனம் ஜயா !

குவிக்கிறோம் கரங்கள் நீவாழி..

பன்மொழிப் புலமை பழமையிற் புதுமை

பாய்ச்சீட விழைகின்ற பாங்கு

நன்மன துடனே நாட்டுள கலைஞர்

நலம் பெற வாழ்த்திடும் நேர்த்தி

புன்செய வறியாப் புனிதநல் வாழ்வு

புவியுளோர் போற்றிடும் கீர்த்தி

என் மனங் கவர்ந்த மரிய சேவியரே

இனிது நீவாழி நீடுழி

தன்னலங் கருதாத் தகைபெறு சால்பு
 தமிழ்க் கலைகளிற் தனி ஆர்வம்
 கன்மனங் கூடக் கசீந்திடும் வண்ணம்
 கருத்தினைத் தந்திடும் பேச்சு
 சொன்னசொற் தவறாச் சோர்விலாச் செய்கை
 சுற்று ஶித்திரரீடும் கேண்மை
 உன்கிறம் வியந்தோம்; உளமகிழ்ந் துன்னை
 உவக்கிறோம் வாழி பல்லாண்டு

ஏரமாய் நெஞ்சில் இனித்திடும் கவிதை
 இயற்றிடும் யாழ் ஜெயம் தன்னை
 நேரதாய்க் கண்டு நெஞ்சினால் துகிக்க
 நீவழி சமைத்தனை எனக்கு
 வீரமாழனிவர் எனும் பெருங் கவீக்கு
 விழாவெருத் தவன் புகழ்ப்பறப்பும்
 தீரேனை எங்கள் தியாகனே அன்புத்
 தெய்வமே போற்றுகின்றேன் நான்

வேறு
 எல்லா நிலத்தும் தமிழ் பரப்பு
 இனிகே உயர்ந்த தமிழ்த் தூதன்
 வல்லான் தனிநாயகத் துறவி
 வழியில் வந்த கலைத் தூத
 கல்லா மாந்துரிடைக் கிடந்து
 கருகா வண்ணம் தமிழ்க் கலைக்கு
 வல்லாய் மரிய சேவியரே!
 வாழ்வு கொருத்தாய் வாழிய நீ.....

வண மரிய சேவியர் அடிகளாளின் மணிவிழாவின்போகு
 எழுதியது.

ஸ்ரீஸ்வாமி வழக்கு பெருவு

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில்

யாழிப்பாணத்துப் 'ஸிள்ளைகள்' பலரை

உயர் தமிழ் ஆய்வுக்கு உயர்த்திய ஏணி:

சீ.வை.தாவும் விசுவநாதரும்

துறையப்பாவும், கதிரைவேலரும்

இம்முதலான 'ஸிள்ளைகள்' பலரைத்

தம் முதலாகக் கொண்டதோர் நீறுவனம்:

உலக அரங்கில் யாழிப்பாணத்தின்

உயர்வுகள் உணர்த்திய ஒரு கணி நீறுவனம்:

ஆய்வு, அறிவு, நுட்பம் அனுபவம்

ஓய்வு, ஒழுக்கம், ஒளிர்விஞ்ஞானம்

இத்திறப்பட்ட 'வித்தைகள்' பலவும்

தமிழுக்களித்துக் கலையை நீமிர்த்தி

பல்கலைக்கழகத் தரத்தினில் இருந்த

வட்டுக்கோட்டைச் சாத்திரசாலை

மேலைத்தேய அணுகுமறைகளைக்

கீழைத்தேய மொழிகளிற் புகுத்தி

வெற்றிகள் கண்டமிழனரிமார்கள்,

மாண்டம் தழுவிய மனிதர்கள் பலைபர்

நடந்து தீரிந்து புனிதமாகிய

யாழிப்பாணக் கல்லூரி வளாக

மண்ணீன் செழிப்புமதிப்பிடற் பாலதோ?

அந்த மண்ணீல், அவர்களீன் வழியில்

உலவிய பலருள் ஒருவர்:

ஆசீரியராய்க் கடமையிற் புகுந்து

அதிபராய் உயர்ந்த

அநுந்தமிழ் அறிஞன்

செந்தமிழ்க் கவிதை எனக்களிக்கின்ற
 இங்கிதும் தன்னை இயல்பெனக் கொண்டோன்,
 ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வழியில்
 எழுந்துவருமோர் இளவளாஞாயிறு, முறைப்படி புதைப்பட்ட
 அமெரிக்க மின்னின் அறிஞர்கள் தீரனை மூலமியக்கு
 ஆய்ந்து அறிந்ததோர் அற்புதமனிதன்: புதை மூலமியக்கு
 மண்ணுள் மணியாய் மறைந்து போயிருந்த விவரத்தீருத்துக்கூடிய
 ஈழத்துரிஞரின் இயல்புகள் காட்டிய புதை மூலமியக்கு
 உன்தீரன், தேர்ந்தும் கூடும் கூடும் கூடும் கூடும்
 கரவுகள் அறியாப் பெருமனம் கண்டும் கூடும் கூடும் கூடும்
 குழந்தையுள்ளக்குழைவினை நயந்தும் கூடும் கூடும் கூடும்
 எளிமைவாழ்வின் ஏற்றம் உணர்ந்தும் கூடும் கூடும் கூடும்
 காதலோன் றனக்குக் கூடும் கூடும் கூடும் கூடும்
 கனிந்துருவானது. கூடும் கூடும் கூடும் கூடும்

ஆதலால்

தமிழறிவோரின் தரமறி ஆயரை, தூத்துக்குடி மாவட்டம்
 தன் தமிழ் சுவைக்கும் தென்தமிழ் ஆயரை, தூத்துக்குடி மாவட்டம்
 அசீபராய் இருந்து அரும்பணியாற்றிய
 நாள்களை நினைந்து வாழ்த்துகின்றேன் நான். புதை

பேராயர் ஆகிப் பெருமையறும் பண்பாளன்

ஆராயும் உள்ளத் தறிவாளன் - சீரார்ந்த

பெற்றியெல்லாம் பேணிப் பெரும் பணிகள் தாழியற்றி

வெற்றியுடன் வாழ்க வியந்து

செந்தமிழையாராய்ந்து சீறந்தபணியாற்றி

முந்துமலையிற் புகுதீரலோய் - இந்தவிதம்

சீரார்ந்த செல்ல செபநேச மாமணியாம்

பேராயர் வாழ்க பெரிது.

(கலாந்தி எஸ். ஜெபநேசன் பேராயராகத்
திருநிலைப்படுத்தப் பட்ட போது எழுதியது)

சிற்பமாம் கவிதையாலே சிலையெடுத்தாய்

கற்பனையும் கவினும் கலந்து - உன்

கையுளியால்

விற்பனங்கள் காட்டி

விந்தை புரிந்தவனே!

பேசா மரத்துண்டைப்

பேசீக் கதைக்க வைத்த

நேசா ! எம்

பாசமிகு தேர்வேந்தே

தேர் அசையும் போது - உன்

தீரு உருவும் முன்தோன்றும்

மஞ்சம் உருண்டு வர - உன்

மலர் வதனம் நினைவு வரும்

கைலாச வாகனத்தில் - உன்

கைவண்ணம் காட்சி தரும்

வெறும் மரக்கட்டை தன்னை

வீரனாம் சூரனாக்கி

வீதியில் உலாவ விட்டு

விந்தைகள் புரிந்தாய்; தெய்வம்

ஏறியே இவர்ந்து செல்லும்

எலி, கிளி அன்னத்தோடு

சீரியே சீனக்கும் சிங்கம்

சீறந்தீரும் குதிரை யானை

ஆதீயாம் உருவை எல்லாம்

சீற்றுளியாலே செய்த

அற்புதம் கண்டு நாங்கள்
 அதிசயித் திருந்தோம், ஜயா
 சிற்பமாம் கவிதையாலே
 சிறை வைத்தாய் எழ்மை யெல்லாம்
 அற்புதக் கலைஞரே, இங்கு
 ஆருளார் உன்னைப் போல

நீரூந்தைய நெற்றி பொலிவெபர
 சந்தனத்தீன் மேலே சாத்தீயதோர்
 குங்குமத்தீல்
 பொங்கும் கவின் கலையின்
 பொலிவு கொலுவிருக்கும்
 பூஜூல் அசையப்
 பொன்பதித்த புன்னகையில்
 நீவருதல் கண்டு
 நெஞ்சம் நிறைந்தவன் நான்

ஜயா என என்னை
 அன்புடனே தான் அழைத்து
 மெய்யாய்ப் பழகிய உன்
 மேனீ கருவுதோ?
 நின்பிரிவைத் தாங்காது; என்
 நெஞ்சம் எரிகிறது
 கண்கலங்க எங்கள்
 கலையுலகத் தேர் அரசை
 விண்ணுவகுக் கேக விட்டு
 விழ்முகிற(து) என் இதயம்.

சிற்பச்சக்கரவர்த்தி ஆழமுகம் ஜீவரத்தினம்
 ஆசாரியார் கிறந்தபோது ஏழுதியது

நீ திரும்ச வந்துடுக.

நல்லெலநக ராறுமுக நாவலனீன் பாதையிலே
எல்லவரும் போற்ற இருந்தவனே - சொல்லை
நாட்டியங்க ளாடவிட்டு நல்ல உரைநடையைக்
காட்டினையீய முழுனையோ கண்.

போய் வருக ஜியா
புலமைப் பெருங்கடலே
போய் வருக,
நீநடந்த பாதை
நீண்ட எஞ்சும்பாதை
சமுத்து இலக்கியத்தை
முடிக் கீட்டந்த
அட்புதர்கள் தாமகற்ற
வாழ 'வழி' சமைத்த
வல்லாளா, போய் வருக
'கந்த புராண கலாசாரம்'
கண்டு யுர்ந்த
இந்த யாழ்ப்பாணத்து
இளங்கத்திரே போய் வருக.
சீன்னத்தம்பிப் புலவன்
செய்தளித்த கவிதைகளை
பொன்னம்பல பீள்ளை
போற்றி வந்த கவிச்சுவையை

தன்னேரிலாச் சீ.வை
 தாமோதரன் புகழை
 தென்கைத்துப் பண்டுதர்க்குத்
 தெரியப் பருத்துகற்காய் நீதிகார முறைக்கால நூல்களைப் பொறுத்த
 சன்னமாய்ப் பாய்ந்து - காலம்படியாக நீதிகார முறையைப் பொறுத்த
 சமர் புரிந்த பேராளா நூல்களைப் பொறுத்த நூல் முறைக்கால
 ஈழத் தமிழர்
 இப்போய்த் தலைநியிர்ந்து
 வாழத் தொடங்குகையில் வீரங்கூரை அப்போது பாதி பொறுத்த
 நீதிரும்பி வந்திருக்.
 ‘பாஸ்போட்’ விசாரதுவும் நூல்களைப் பொறுத்த நூல்களை
 உந்தனுக்குத் தேவையில்லை
 முன்னைக் கவிச்சுவையை வடிவிட்டது, பழுப்புத்தன் ஏற்பாடு
 முட்டியதோர் பேரறிஞர் யீரீ - கரிகாத்தி பிரதானி ஜவியரீ
 என்ன உரைத்தால் நூல்களை நீதிகால படிகாலத்தில் வெற்றி
 எல்லோரும் வழிவிடுவர் - ஆதலீனால் ஜயா நூல்களைப் பாதி
 நீதிரும்பி வந்திருக்.

பண்டிதமணி காலமானபோது எழுதியது - 1986,
 நூல்களுக்கு ஒத்திமலை ஸ்ரீ காந்திரீ
 நூல்களுக்கு பாதி பாதி

புதைகாலத்தில் நூல்களைப் பாதி பாதி பாதி
 பாதி பாதி பாதி - பாதி பாதி பாதி பாதி பாதி
 பாதி பாதி பாதி பாதி பாதி பாதி பாதி பாதி
 பாதி பாதி பாதி பாதி பாதி பாதி பாதி பாதி

நூல்களுக்காலமானது நூல் நூல்களுக்காலமானது
 2005.06.30 முதலேயும் நூல்களுக்காலமானது

சந்தர்க்குச் செய்தோம் துதி

வழவாம் பிகையின் வசந்தநவ ராத்திரிக்கு
முடியுமனில் முன்னேஸ் வரம்வருக - அடியவரோ(ஞ)
இன்புறலா மென்றெனக் (கு) இனியமொழி கூறியநின்
அன்புக் குருகும் அகம்.

தீருமணம் நாம் செய்த மறுதினமே எம்மை
அருமையுடன் முன்னேஸ் வரமழுத்த - பெருமகனே
அம்மைக் கபிழேகம் ஆர்செய்வார் - உன்போல்
இம்மைப் பயனடைந்தோம் யாம்

ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆங்கிலமும் ஆய்ந்துணர்ந்த
வீரியனே வேதநூறி வித்தகனே - சீரியநின்
தேகம் அழிந்ததுநம் தேசக்தி லல்லவன
ஆகம் மெலிந்தேன் அழுது.

அன்னைக் கபிழேகம் ஆரக்தி அத்தனையும்
என்னைக் கவரும் படிபுரிந்த - பொன்னவனே
நீரீருந்த நெற்றி நீலவெறித்த குங்குமத்தை
நூறுதரும் உள்ளும் உளம்.

பல்கலையில் நீசொன்ன பாடங்கள் அத்தனையும்
நல்லவனே நாங்கள் மறப்பதெப்போ - வல்லமையாய்
மந்திரம்போ லோதி மறைவழியைப் போற்றியநம்
சுந்தரர்க்குச் செய்தோம் துதி.

பேராசீரியர் கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்
மறைந்த போது எழுதியது 08.08.2000

ஸஹம்பழான் செப்டேம்ரோ...குதிரை தூண்டி

புத்தகத்தினுள்ளே புதைந்து

உணை அமுக்கி

நீத்தமுமே நீ இருந்த

நினைவு கனக்கிறது;

'அத்தான்' என்றுங்களை நான்

அன்புடனே தானமூற்பேண்

உங்கள்

வித்தகத்தைக் கண்டு வீயந்து

விருப்புறுவேன்.

நல்ல நகைச் சுவையை

நாஞம் உதிர்ப்பவனே!

சொல்லும் விடயத்தைச்

சுவை பயக்கச் சொல்லுமுந்தன்

வல்லமையை யாரீடத்தும்

என் வாழ்நாளில் கண்டதில்லை,

பொல்லாப்புப் பேசாத

பொன் மனத்துப் புண்ணியனே!

கால் மாக்சின் சீந்தனையைக்

கரிபால்டி வீர்த்தை

ஷேங்ஸ்பீயரின் சொல்லமுகை

ஷால்லியின் கவித்துவத்தை

பேனாட்டோ செய்த

பெரும் புலமைச் சாடல்களை

நீயுரைக்கக் கேட்டு

நெஞ்சம் நிறைந்தவன் நான்

அந்த நிறைவு இன்று அனலாய்ச் சுடுகிறது

குதிரை தூண்டி பூநூல் பூநூல்

பூநூலை கீர்த்தி கீர்த்தி

நூல்

ஏதுவாசியை நூலை பூநூலை

நூலை பூநூலை

நூலை காலை நூலை நூலை

நூலை பூநூலை

நூலை நூலை நூலை

நூல்

நூலை நூலை நூலை

நூலை நூலை நூலை

நூலை நூலை நூலை

நூலை நூலை நூலை

நூலை

நூலை நூலை நூலை

நூலை நூலை நூலை

நூலை

நூலை நூலை நூலை

நூலை

நூலை நூலை நூலை

நூலை நூலை நூலை

நூலை நூலை நூலை

நூலை நூலை நூலை

நூலை

நூலை நூலை நூலை

நூலை நூலை நூலை

'இன்று ஒரு தகவல்'

இன்பழுடன் கேட்டதனை

நன்று நன்று என்று சொல்லி

நயம்படவே நீயிரைப்பாய்

அதை

மென்று சுவைத்து மேனிபுளக்குறை

நின்று சீரித்த

நினைவென்னைக் கொல்கிறது

பூவாய் மலர்ந்து

பொலிவு பெறும் உங்களது

கையெழுத்தைக் கண்டு

அதில்

காதல்மிகக் கொண்டவன் நான்.

கரவறியா நெஞ்சோடு

கலகலப்பாய் வாழ்ந்தவனே!

உண்மை உறவுக்கு

உரம் போட்டு வளர்த்தவனே!

நேற்று

வாசல் வரை வந்து

வழியனுப்பி வைத்த உன்னை

இன்று

கூசாமல் தூக்கிச் சுருகாடு

கொண்டு வந்து

நேசம், அன்பு, பாசமலாம்

நின்றெரியும் நஞுப்பிலிட்டுப்

பேசாமல் வந்தேன்

பெறும்பழிதான் செய்தேனோ?

ஏந்தை நவீனாகுதிச்சூடுப

நீங்குத் தூங்க

நீங்குத் தீவிழுத்தீ

நீங்குத் தீவிழுத்தீ

நீங்குத் தீவிழுத்தீ நீங்குத் தீ

செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரி அதிபர்

முருகேக பரமேஸ்வரன் கிறந்த போகு

எழுதியது 9.03.2001 மூலம் தொடர்பு

ஸ்டெட்டோஃப் விட்டேன் ஸ்ரந்து

சீந்தாமணியும் சீலம்பும் செயங் கொண்டான்

தந்த பரணீத் தமிழ்ப்பாட்டும் - வந்து வந்து

வீட்டிருந்து என்னை வீரட்டி யழக்குமெனப்

பாட்டெழுதல் விட்டேன் பயந்து.

கம்பன் கவீயும் கவிகாள மேகத்தின்

அம்பொன் கவீயுமடைந்தென்னைச் - செம்புருக்கிப்

போட்டு வதைக்குமெனும் புன்மையினை நானினைந்து

பாட்டெழுதல் விட்டேன் பயந்து.

வள்ளுவனீன் வான்மறையும் வள்ளலார் செந்தமிழும்

உள்ளமுருக்கு தீரு வாசகமும் - மெள்ளவந்து

தீட்டுக் கவிஞரனைத் தீட்டுப் பழிக்குமெனப்

பாட்டெழுதல் விட்டேன் பயந்து.

நந்திக்க கலம்பகமும் நான்படிக்கும் மேகலையும்

சீந்தை உருக்குந் திறனறியார் - வந்தபடி

காட்டு விலங்காய்க் கவியைதும் காரணத்தால்

பாட்டெழுதல் விட்டேன் பயந்து.

சங்கப் புலவர்களும் தன்னேரில் ஆண்டானும்

தங்கத் தமிழ் தந்த பாரதியும் - இங்கிதமாய்

சாட்டுக் கவிஞனனச் சாடி யழப்பரெனப்

பாட்டெழுதல் விட்டேன் பயந்து.

சீன்னத் தம்பிப் புலவன் சீரார்கவி தந்த

பென்னம் பெரிய மகாகவியும் - என்னை வந்து

கேட்டு விரட்டிக் கேலிசய்வ ரென்றென்னிப்.

பாட்டெழுதல் விட்டேன் பயந்து.

சுந்தரரின் செந்தமிழும் சோமீசர் வெண்பாவும்

முந்தவையிற் கூடி முனுமுனுக்து - இந்தவிதம்

நீட்டுக் கவிகை நிகழ்த்துவதைச் சாடுமெனப்

பாட்டெழுதல் விட்டேன் பயந்து.

நல்ல புதுக்கவிகை நானு மெழுதுகின்ற

வல்லவரு மேனை வீமர்சகரும் - தொல்லைதந்து

வாட்டி யெருக்து வதைப்பரென நானினைந்து

பாட்டெழுதல் விட்டேன் பயந்து.

நான் வேண்டுவன்

ஓட்டைக் குழசைகள்
 ஒன்றும் வீடாமலே
 ஓட்டுக்கலைத்திடல் வேண்டும்
 வீட்டை அமைத்தவர்
 வாழ்வு வளம்பெற
 வையம் வழிதரவேண்டும்
 ஆலையில் வேலையில்
 ஆவியை மாய்ப்பவர்
 ஆறுகல் பெற்றிடவேண்டும்
 தீனாம்
 வேலை முழுவற
 வேதனம் பெற்றிட
 வேண்டிய செய்திடல் வேண்டும்
 மேருகள் மேன்மைகள்
 மேட்டுமை யாவையும்
 வீழ்த்திடச் சாடுகல் வேண்டும்
 இன்றும்
 மாஞ்சள் ஆஞ்சள்
 போல் மக்கள் வாழ்வதை
 மாற்றி யமைத்திடல் வேண்டும்

சாதிக் கொடுமையைச்

சாழுக் தமிழினச்

சாபத்தை நீக்கிடல் வேண்டும்

நான்

நீதி வழியினில் நீசச் செயல்களை

நீக்கி மகிழ்ந்திடல் வேண்டும்.

ஏழை உழவர்க்கு

நாளைக் குணவில்லை

என்னும் நிலைமாற வேண்டும்

அவர்

வாழுக் துழுத்துயிர்

வாழ மழந்திடல்

வையத்தினில் மாறவேண்டும்.

ஈழுக் தமிழினம்

இன்னல்கள் நீங்கியே

வாழும் வழி வரவேண்டும்

தம்மை

ஆனும் உரிமை

அவர்களின் கைகளில்

நானும் இருந்திடல் வேண்டும்.

தெருவினால் ஒ